

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาสูบพันธุ์เตอร์กิช

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิช หรืออีกชื่อหนึ่งว่า ไบยากลิ้นหอมหรือไบยาตะวันออก (Aromatic or Oriental tobacco) การที่ใคร่ขอว่าไบยากลิ้นหอมหรือไบยาตะวันออก ก็เพราะเหตุผล ๒ ประการ คือ

๑. เป็นไบยาที่มีกลิ่นหอมแตกต่างจากไบยาชนิดอื่น เพราะมีต่อมสารที่มีกลิ่นหอม เย็น เรียกว่า เรซิน ขนาดของไบยาเล็กมากซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของไบยาชนิดนี้ และไม่ว่าขนาดของไบยาจะใหญ่หรือเล็กก็ตามจำนวนต่อมของสารนี้จะมีจำนวนใกล้เคียงกัน

๒. แหล่งผลิตที่สำคัญของไบยาพันธุ์นี้อยู่ในประเทศตะวันออกไกล บริเวณที่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ แถบชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทะเลดำ และทะเลเอเจียนของประเทศเตอร์กี กรีซ บุดกาเรีย ยูโกสลาเวีย และรูมาเนีย

ไบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช เป็นขอรวมของไบยาพันธุ์ย่อยๆ (Variety) หลายร้อยพันธุ์ ถ้าจำแนกตามกรรมวิธีปฏิบัติในการบ่มหรือการทำให้แห้งไบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นไบยาชนิดบ่มควยแดด

โดยทั่วไป Wolf¹ ได้แนะนำให้แบ่งไบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชออกเป็น ๔ หมวดใหญ่ๆ คือ

๑. ไบยาซานที (Xanthi tobaccos)
๒. ไบยาคาวาลา (Kavala tobaccos)
๓. ไบยาสมเมอร์นาหรืออิสเมียร์ (Smyrna or Izmir tobaccos)
๔. ไบยาแซมซุน (Samsun tobaccos)

¹ Federick A. Wolf, Aromatic or Oriental Tobaccos (North Carolina:

นอกจากนี้ Nesteroff¹ ยังได้แนะนำให้แบ่งใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นพวกๆตามภูมิภาค ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้ คือ

๑. ใบยาซานท์ (Xanthi tobaccos)
๒. ใบยามาซีโคเนีย (Macedonia tobaccos)
๓. ใบยาบูลกาเรียใต้ (South - Bulgarian tobaccos)
๔. ใบยาบูลกาเรียเหนือ (North Bulgarian tobaccos)
๕. ใบยากรีซเกา (Old Greece tobaccos)
๖. ใบยาสมเมอร์นา (Smyrna tobaccos)
๗. ใบยาอีเจียนอิสเล็ด (Aegean Isles tobaccos)
๘. ใบยาแซมซุนบาฟรา (Samsun - Bafra tobaccos)
๙. ใบยาแทรบซอน (Trabzon tobaccos)
๑๐. ใบยานาโตเลียน (Anatolian tobaccos)
๑๑. ใบยารัสเซียออเรียนทัล (Russian oriental tobaccos)
๑๒. ใบยาออเรียนทัลจากประเทศอื่นๆ (Oriental tobaccos from other countries)

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชนอกจากจะปลูกในประเทศตะวันออกไกล ยังมีปลูกในประเทศอื่นๆอีกทั้งในทวีปยุโรป เอเชีย อเมริกาและแอฟริกา เช่น อัลบาเนีย อิตาลี เชคโกสโลวาเกีย รัสเซีย อิรัก อิหร่าน เลบานอน ปากีสถาน หมู่เกาะฟิลิปปิน อาเจนตินาเวเนซุเอลา ลิเบีย และโรดส์เซีย เป็นต้น ส่วนประเทศที่ส่งใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชออกจำหน่ายต่างประเทศมากที่สุดได้แก่ ประเทศในแถบตะวันออกไกล

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในประเทศไทย

ก. ความเป็นมาของการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช

โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ได้เริ่มทดลองปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชครั้งแรกระหว่างปี ๒๔๕๕ - ๒๔๕๘ ที่สถานีสัมมนาพจนและสถานีบ้านจอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษา

และหาข้อมูลในการเพาะปลูกไวยาสูบพันธุ์นี้ในประเทศไทยในอนาคต และในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ โรงงานยาสูบโคชยายการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เวอร์จิเนียไปในจังหวัดต่างๆในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีสำนักงานโรยาสูบบานไฉเป็นผู้ควบคุมดูแลการเพาะปลูกในเขตจังหวัดขอนแก่น มหาสารคามและร้อยเอ็ด หลังจากที่ได้นำมาดำเนินการส่งเสริมการเพาะปลูกในเขตนี้เป็นเวลาหลายปี ปรากฏว่าการเพาะปลูกไม่ไคผลดี กล่าวคือ ชาวไร่ไครายไคจากการเพาะปลูกไค เนื่องจากดินฟ้า อากาศไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกและโรงงานยาสูบต้องใช้ทุนสูง

ต่อมาในระหว่างปี ๒๔๙๒ - ๒๕๐๓ โรงงานยาสูบจึงไคเปลี่ยนมาทำการคนควาทดลองปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีสถานีทดลองปลูก ๒ แห่ง คือ ที่บ้านไฉและจังหวัดร้อยเอ็ด และไคตั้งเป้าหมายในการคนควาทดลองไว้ ๓ ประการ คือ

๑. ความทนทานต่อดิน ฟ้า อากาศและสภาพแวดล้อม
๒. คุณภาพของใบยา
๓. ปริมาณผลผลิตต่อไร่

ผลจากการคนควาทดลองในครั้งนั้น ปรากฏว่าในกฎการเพาะปลูก ๒๕๐๒ / ๒๕๐๓ ใบยาในไร่ทดลองมีคุณภาพสูงมากและผลจากการวิเคราะห์หิเรซินหรือความหอม ๙ เปอรเซนตเมอเทียบกับคุณภาพใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชที่โรงงานยาสูบสั่งชอมาจากต่างประเทศในปีไคเดียวกันมีความหอมเพียง ๕ เปอรเซนตเท่านั้น จากคุณภาพของใบยาคังกล่าวไคทำให้โรงงานยาสูบและคาใบยาสูบส่งต่างประเทศมีความสนใจและมั่นใจวาพนคินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีคุณภาพค่อนข้างเลวและแห้งแล้งสามารถทำการปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นสินค้าไค ประกอบกับในขณะนั้นโรงงานยาสูบเริ่มผลิตบุหรี่รสอเมริกันซึ่งจำเป็นต้องใช้ใบยาพันธุ์เตอร์กิชเป็นส่วนผสม และเห็นว่าสภาพท้องถิ่นและประชากรในภาคนี้เหมาะสำหรับการปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชมากกว่าพันธุ์เวอร์จิเนีย ถึงแมวาดิน ฟ้า อากาศ จะไม่ถูกต้องตรงตามความต้องการของใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชทั้งหมดก็ตาม แต่เมอพิจารณาถึงความเคอครอนและประชาชนในท้องที่เหล่านี้ซึ่งไม่มีอาชีพไคที่จะทำการเพาะปลูกหลังฤดูกาลทำนาแล้ว โรงงานยาสูบจึงเห็นสมควรส่งเสริมให้ราษฎรมีอาชีพ และพืชที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกก็คอใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช โรงงาน

ยาสูบจึงได้เริ่มทำการส่งเสริมในปี ๒๕๐๕ และค่อยๆเปลี่ยนสภาพการเพาะปลูกจากใบยาพันธุ์เวอร์จิเนียเป็นพันธุ์เตอร์กิชทั้งหมด การผลิตนับว่าโดดเด่นพอสมควรทั้งในคานชาวไร่และโรงงานยาสูบ การที่ไม่โดดเด่นเต็มที่ในระยะแรกนั้นเพราะเหตุว่าการปลูกใบยาพันธุ์เตอร์กิชมีวิธีการแตกต่างจากใบยาพันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์เวอร์จิเนีย โรงงานยาสูบจึงต้องใช้ความพยายามมากกว่าการส่งเสริมใบยาพันธุ์เวอร์จิเนียในภาคเหนือ

ในปี ๒๕๐๕ บริษัทไทยโทแบคโกเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ได้เข้ามาทำการทดลองเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เพื่อส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ ปรากฏว่าใบยาที่มีคุณภาพดี ดังนั้นในปี ๒๕๐๘ บริษัทนี้จึงได้ทำสัญญากับกรมสรรพสามิตขอเป็นคู่ส่งเสริมการเพาะปลูกในเขตจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เพื่อส่งไปจำหน่ายต่างประเทศและในการส่งเสริมนี้บริษัทได้นำผู้เชี่ยวชาญเพาะปลูกจากประเทศกรีซเข้ามาให้คำแนะนำในการเพาะปลูกควย แมว่าการเพาะปลูกจะโดดเด่นแต่การค้าใบยาที่มีอุปสรรค เพราะตลาดต่างประเทศไม่รับซื้อใบยาเตอร์กิชจากประเทศไทย เป็นเหตุให้การส่งเสริมการเพาะปลูกต้องหยุดขงกลาง และกรมสรรพสามิตได้ยกเลิกสัญญากับบริษัทไทยโทแบคโกเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ในปี ๒๕๑๒

ในปี ๒๕๐๘ คณะกรรมการ กรป.กลาง ได้ติดต่อโรงงานยาสูบขอให้เขาไปส่งเสริมการเพาะปลูกใบยาเตอร์กิชในเขตที่มีผู้ก่อการร้ายคุกคาม เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้และอาชีพแก่ราษฎรหลังการเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จแล้ว และเพื่อผลทางด้านจิตวิทยาที่แสดงว่ารัฐได้ให้ความเอาใจใส่ สนใจต่อการประกอบอาชีพของประชาชนยิ่งขึ้น โรงงานยาสูบจึงได้ร่วมมือกับ กรป.กลาง ส่งพนักงานเขาไปแนะนำส่งเสริมการผลิตและรับซื้อในจังหวัดนครพนม สกลนคร และกาฬสินธุ์ โดยมีสำนักงานโรยาสูบนครพนมเป็นผู้ควบคุมดูแล

หลังจากที่กรมสรรพสามิตได้ยกเลิกสัญญากับบริษัทไทยโทแบคโกเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ในปี ๒๕๑๒ แล้ว ในปีเดียวกันนี้บริษัทคัมสตันเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้ขอทำการส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในเขต ๕ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ สกลนคร และนครพนม กรมสรรพสามิตได้ร่วมกับโรงงานยาสูบและสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง พิจารณาวางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการส่งเสริม

การเพาะปลูกและรับซื้อไບยาสูบพันธุ์เตอร์กิชและเสนอขอความเห็นของกระทรวงการคลัง และกระทรวงการคลังเห็นชอบด้วย จึงอนุญาตให้บริษัทอ้อมสินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ทำการส่งเสริมในปี ๒๕๑๓ แต่หลังจากที่บริษัทอ้อมสินฯไ้ทราบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว บริษัทฯ ไม่ได้อมาติดต่อกับกรมสรรพสามิต

ต่อมาในปี ๒๕๑๗ บริษัทอ้อมสินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด กลับมาขอเป็นผู้ส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อไบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเพื่อส่งไปจำหน่ายต่างประเทศในเขตนิคมสร้างตนเอง ๑๑ จังหวัด คือนิคมสร้างตนเองจังหวัดนครราชสีมา สุรินทร์ บุรีรัมย์ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น สระบุรี สกลนคร อุดรธานี นครพนม อุบลราชธานี และศรีสะเกษ โดยจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่วางไว้ และไ้ทำสัญญาในปี ๒๕๑๗ กำหนดเวลาการส่งเสริมเป็น ๒ ระยะเวลา ๕ ปี

ต่อมาในปี ๒๕๑๘ บริษัทอ้อมสินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ไ้ขอขยายเขตการส่งเสริมออกนอกเขตนิคมสร้างตนเอง เข้าไปในจังหวัดต่างๆ ๑๒ จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี สุรินทร์ ยโสธร ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองคาย เลย และขอทำการส่งเสริมนอกพื้นที่การส่งเสริมของโรงงานยาสูบที่จังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่นและร้อยเอ็ด ซึ่งต่อมากรมสรรพสามิตไ้อนุญาตให้บริษัทฯ ทำการส่งเสริมในเขตจังหวัดต่างๆที่ขอมมา ยกเว้นจังหวัดยโสธร กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองคาย และเลย เพราะเหตุว่าในระยะเดียวกันนี้ไ้มีบริษัทอื่นฯ ยื่นขออนุญาตทำการส่งเสริมในแนวเดียวกันนี้ทางราชการจึงคงจัดสรรไปให้เป็นเขตส่งเสริมของบริษัทอื่นฯที่ไ้ยื่นขออนุญาตมา และต่อมาตอนระยะต้นปี ๒๕๒๑ กรมสรรพสามิตไ้อนุญาตให้บริษัทอ้อมสินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ทำการส่งเสริมและรับซื้อไบยาในจังหวัดกาฬสินธุ์ สกลนครและนครพนม (ยกเว้นเขตพื้นที่อำเภอนาแกและโพนคม จังหวัดนครพนม)

ในปีปัจจุบันไ้มีการส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อไบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นอย่างมากเกือบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยังมีบริษัทอื่นฯนอกจากบริษัทอ้อมสินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ที่กล่าวมาแล้ว มาขออนุญาตทำการส่งเสริมการเพาะปลูกในแนวเดียวกันนี้อีก คือ

๑...บริษัท กรุงเทพฯยาสูบ จำกัด ทำการส่งเสริมในเขตจังหวัดชัยภูมิ และมีจังหวัดนครราชสีมาเป็นเขตสำรอง

๒. บริษัทเซนทรัลยาสูบ จำกัด ทำการส่งเสริมในเขตจังหวัดนครสวรรค์ และมีจังหวัดอุทัยธานีและลพบุรีเป็นเขตสำรอง

๓. บริษัทใบคำ จำกัด ทำการส่งเสริมในท้องที่ของบางอำเภอของจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม บุรีรัมย์ อุครธานี และยโสธร และมีจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นเขตสำรอง

๔. บริษัทใบยาสูบหนองคาย ๒๕๑๕ จำกัด ทำการส่งเสริมในเขตท้องที่บางอำเภอของจังหวัดหนองคาย อุครธานี เลย สกลนคร และมีจังหวัดสกลนครเป็นเขตสำรอง

ข. ทำเลที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก

ยาสูบพันธุ์เคอร์กีชเป็นพืชที่ทนทานกับแหล่งที่มีอากาศแห้งแล้ง ใค้คือพอสมควร มีฝนตกไม่มากนักแต่แสงแดดแจ่มใส เพราะคุณภาพของใบยาพันธุ์นี้จะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับสภาพทางธรรมชาติของดิน ฟ้า อากาศมากกว่าการปรุงแต่งทางวิทยาศาสตร์ สภาพดิน ฟ้า อากาศที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกจำแนกได้ดังนี้ คือ

๑. ดิน "ดินที่เหมาะสมในการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เคอร์กีชควรเป็นดินร่วนปนทราย มีเม็ดทรายประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์" จะมีหินกรวดเม็ดเล็กๆปนอยู่บ้างก็ได้ หรือเป็นดินร่วนปนดินเหนียวปนทราย "ดินควรเป็นกรดอ่อนๆมี pH ของดินประมาณ ๕.๕" มีธาตุไนโตรเจนในดินน้อย มีธาตุโพแทสเซียมและแคลเซียมสูง ฟอสฟอรัส เหล็ก แมกนีเซียมและอินทรีย์วัตถุในดินระดับปานกลาง ธาตุโพแทสเซียมเป็นตัวช่วยสังเคราะห์สารที่ให้ความหอมแก่ใบยาช่วยให้สีและเนื้อของใบยาดีขึ้น ธาตุแคลเซียมช่วยให้ใบยาที่มีคุณภาพในการตัดไฟไหม้ลาม ธาตุไนโตรเจนที่พอเหมาะจะช่วยให้ใบยามีขนาดเล็ก เนื้อใบยาละเอียด มีนิโคตินต่ำและกลิ่นหอม ถ้าดินมีธาตุไนโตรเจนมากเกินไป จะทำให้ใบยามีขนาดใหญ่ เนื้อหยาบ มีน้ำในใบยามาก มีกลิ่นหอมน้อย นิโคตินสูง ใบยามักเขียวจัด แกะชา บมแล้วใค้คุณภาพต่ำ แต่ถ้าดินมีธาตุไนโตรเจนน้อยเกินไป ต้นยาสูบจะไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร

ประภัทร บริบูรณ์, "การปลูกยาสูบพันธุ์เคอร์กีช," แกนเกษตร ๕ (มีนาคม ๒๕๒๐):

๑๓๖

๒. เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓๘

"ตามปกติดินที่เหมาะสมควรมีธาตุไนโตรเจนประมาณ ๑ - ๒ เปอร์เซ็นต์" ชนิดและปริมาณธาตุอาหารของยาสูบที่มีอยู่ในดินนี้จะทราบโดยง่ายจากการชั่งตัวอย่างจากดินชั้นบนลึกประมาณ ๘ นิ้วฟุต แล้วส่งตัวอย่างดินนี้ไปทำการวิเคราะห์ ดินที่ไม่เหมาะสมในการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช โคแค ดินเหนียว ดินที่มีเกลือแอมโมเนียมมากและดินไทรอมไมท์ไมสามารถจะคัดพันธ์ออกได้และไม่ควรเป็นดินที่มีปุ๋ยคอกตกค้างอยู่มากเกินไป

๒. แสงแดดและอุณหภูมิ เมื่อดักพันธุ์ยาสูบเตอร์กิชจะงอกได้ดีในอุณหภูมิประมาณ ๒๖ องศาเซลเซียส ความแห้งแล้งของอากาศและแสงแดดในระหว่างที่ใบยากำลังเจริญเติบโตอยู่ในไร่จะช่วยให้เกิดสารจำพวกยางเหนียวซึ่งเป็นกลิ่นและรสของใบยา ทำให้ใบยามีคุณภาพสูง แสงแดดและอุณหภูมิที่เหมาะสมในการบ่มอยู่ในระดับประมาณ ๒๕ องศาเซลเซียส ในประเทศเตอร์กิชเขตแซมซุนเก็บใบยาในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม อุณหภูมิประมาณ ๒๐ - ๒๓ องศาเซลเซียส ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระหว่างเดือนธันวาคม - มกราคมอุณหภูมิก็อยู่ในเกณฑ์นั้นเช่นกัน

๓. กระจกคลุม กระจกคลุมที่พักจักจะเป็นอุปสรรคต่อการปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชอย่างมาก โดยเฉพาะเมื่อความชื้นในบรรยากาศอยู่ในระดับต่ำ เพราะจะทำให้ความชื้นในดินและใบยาลดน้อยลงเร็วกว่าปกติ ต้นยาสูบจะไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ใบยาที่เก็บในระยะนั้นจะเหี่ยวเร็วเกินไป และใบยาที่บ่มในระหว่างลมพักจักจะแห้งเสียก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงสีที่ตามสภาพปกติ ฉะนั้นในไร่ปลูกจึงควรมีทิวป่าป้องกันลมโกรกและในที่เลี้ยงบรอมใบยา บ่มใบยาควรมีเครื่องปิดกันลมด้วย

๔. จำนวนน้ำฝน จำนวนน้ำฝนในระยะเวลากการเพาะปลูก การเติบโต การเก็บเกี่ยว และบ่มใบยา จะมีผลต่อคุณภาพของใบยาเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ถ้าฝนตกในระยะใบยาแก่หรือระยะเก็บใบยา น้ำฝนจะชะล้างยางเหนียวออกจากผิวใบ ทำให้ใบยาที่บ่มแล้วบางมากและไม่มีเนื้อ กลิ่นหอมน้อย และถ้าฝนตกในระยะเวลาบ่ม จะทำให้ใบยามีสีคล้ำ มีค่าหนักมาก คุณภาพต่ำ ฉะนั้นในระยะดังกล่าวจึงไม่ควรให้มีฝนตก ระยะเวลาที่ต้นยาลูกสุบควรจะได้รับน้ำ

ฝนพอสมควร คือระยะประมาณอายุไม่เกิน ๕๐ วัน ซึ่งเป็นระยะที่กำลังเจริญเติบโต ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยาสูบรุ่นที่ปลูกในเดือนตุลาคม ซึ่งโดยปกติจะมีฝนตกโดยเฉลี่ยประมาณ ๓๐ มิลลิเมตรจึงเหมาะที่สุด และระยะเก็บใบยาและบ่มอยู่ในระหว่างเดือนธันวาคม - มกราคม ซึ่งไม่มีฝนตก ในประเทศเตอร์กิสถานส่วนมากปลูกในเดือนเมษายน ซึ่งมีฝนตกประมาณ ๖๐ มิลลิเมตร ซึ่งใกล้เคียงกับปริมาณน้ำฝนในเดือนตุลาคมของประเทศไทย

๕. ความชื้นของดินโดยธรรมชาติ การเลือกทำเลเพื่อทำไร่ปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิสตามปกติต้องคำนึงถึงสภาพความชุ่มชื้นของดินตามธรรมชาติและ การปรุงแต่งดินให้เก็บความชื้นไว้ได้เองมากกว่าการรดน้ำและควรเป็นดินร่วนปนทรายมีอินทรีย์วัตถุประมาณ ๑ เปอร์เซ็นต์ ระบายน้ำได้ดีหรือเทลาดเพียงเล็กน้อย ดินชั้นล่างไม่เป็นดินดานแข็งแน่นเกินไปรวมทั้งต้องมีตัวไม่ป้องกันลมบาง

๖. น้ำค้าง ถ้าดินมีน้ำค้างมากในระยะต้นยาสูบในไร่กำลังเจริญเติบโตจะช่วยให้ใบยามีเนื้อนุ่มนวล น้ำในดินระเหยขาดต้นยาสูบจะเจริญเติบโตสมบูรณ์ดี แต่ในระยะบ่มใบยาถ้ามีน้ำค้างมากเกินไปจะทำให้ใบยาสีคล้ำ จึงควรป้องกันไม่ให้น้ำค้างเกาะใบยาในระยะดังกล่าว

๗. ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศ ในระยะเพาะกล้าและระยะต้นยาสูบในไร่กำลังเจริญเติบโต อากาศควรมีความชื้นสัมพัทธ์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าต่ำกว่าระดับนี้จะมีปัญหาเรื่องการรดน้ำซึ่งต้องระมัดระวังมาก เพราะจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ใบยามีคุณภาพต่ำ ในระยะบ่มใบยาความชื้นสัมพัทธ์ไม่ควรเกิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าความชื้นสัมพัทธ์สูง อากาศจะคลุมเคลือมากสีของใบยาแห้งจะไม่สดใส สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือระยะที่ความชื้นสัมพัทธ์มีสภาพที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นยาสูบและการบ่มใบยาคือระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ยกเว้นวันที่มีลมพัดจัดซึ่งจะมีความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ อย่างไรก็ตามใบยาแห้งที่ใดทำความสะอาดและคัดชั้นบรรจุห่อแล้วควรเก็บไว้ในเรือนโรงที่มีความชื้นสัมพัทธ์ค่อนข้างต่ำ เพื่อไม่ให้มีปัญหาใบยาที่อัดไว้แล้วมีความชื้นสูงขึ้นและมีโอกาสเป็นราซึ่งทำให้คุณภาพเสื่อม

๘. ความสูงของพื้นดินจากระดับน้ำทะเล ในประเทศเตอร์กิสส่วนใหญ่จะมีการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิสกันมากในดิน ๓ สภาพ คือที่ราบจากฝั่งทะเลไปยังชายเขา ที่ค่อนข้าง

สูงตามบริเวณชายเขาระดับไม่เกิน ๑,๐๐๐ ฟุต และหุบภูเขาสูงกวาระดับ ๑,๐๐๐ ฟุต แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ฟุต ไบยาที่ปลูกในหุบเขาดังกล่าวนั้นมีความอุดมสมบูรณ์สูง ไบยาจะมีขนาดใหญ่ เนื้อหยาบคุณภาพและราคาต่ำ แต่ให้ปริมาณผลผลิตค่อนข้างสูง ไบยานส่วนใหญ่จะใช้เป็นหัวประกอบหรือฟิวเลอร์ ส่วนไบยาที่ปลูกในที่สูงตามเชิงเขาซึ่งเป็นดินปนทรายไบยาจะมีขนาดเล็ก เนื้อละเอียดกลิ่นหอม มีคุณภาพและราคาสูง และไบยาที่ปลูกบนภูเขาสูงกวาระดับน้ำทะเล ๑,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ฟุต จะมีคุณภาพและราคาสูงที่สุด ไบยาชนิดนี้เรียกว่า Djebel ไบยาเชิงเขาเรียกว่า Yaka และไบยาในหุบเขาเรียกว่า Ova^๑

ค. แหล่งเพาะปลูก สภาพฤดูกาลเพาะปลูกและวิธีการเพาะปลูก

๑. แหล่งเพาะปลูก

การส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อไบยาสูบพันธุ์เคอร์กีชในประเทศไทยเราส่วนใหญ่อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และอยู่ภายใต้การดำเนินการของบุคคล ๒ กลุ่ม คือ โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลังและเอกชนซึ่งเข้ามาดำเนินการในรูปแบบบริษัท โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ทำการส่งเสริมการเพาะปลูกเพื่อนำไบยามาใช้ในอุตสาหกรรมการทำบุหรี่ของโรงงานยาสูบ และส่วนที่เหลือก็ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ส่วนผู้ส่งเสริมที่เป็นบริษัทเอกชนต่างๆ ทั่วๆไปทำหน้าที่ส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อไบยาที่ตนได้เข้าไปส่งเสริมการเพาะปลูกนั้นทั้งหมดเพื่อส่งไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ

ปัจจุบันแหล่งเพาะปลูกและรับซื้อไบยาสูบพันธุ์เคอร์กีชมีอยู่ในจังหวัดต่างๆ จำนวน ๑๓ จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและอีก ๑ จังหวัดในภาคกลาง ซึ่งเป็นบริเวณที่โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลังและบริษัทต่างๆ ได้ทำการสำรวจแล้วเห็นว่าเหมาะสมแก่การเพาะปลูก ในอนาคตแหล่งการเพาะปลูกอาจจะขยายเพิ่มขึ้นอีกเมื่อได้สำรวจต่อไปโดยละเอียด

^๑ ประภัทร ปริปัญณะ, "การปลูกยาสูบพันธุ์เคอร์กีช," แกนเกษตร ๕ (กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐) : ๗๔

^๒ โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง นอกจากจะส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อไบยาสูบพันธุ์เคอร์กีชในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วยังทำการส่งเสริมการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์อื่นๆ เช่น พันธุ์เวอร์จิเนียและพันธุ์เบอร์เลย์ในภาคเหนือและภาคกลางอีกด้วย

ตารางที่ ๓.๑

จังหวัดและอำเภอที่เพาะปลูกยาสูบพันธุ์เคอร์กีซ พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๑

จังหวัด	อำเภอ
๑. จังหวัดบุรีรัมย์	อำเภอสตึก, เมือง, กระสัง, บานกรวด, พุทไชยสง, ประโคนชัย, ลำปลายมาศ, คูเมือง และสะพานทราย
๒. จังหวัดสุรินทร์	อำเภอประสาท, เมือง, รัตนบุรี, จอมพระ, และท่ากุ่ม
๓. จังหวัดศรีสะเกษ	อำเภอเมือง, ไพรบึง, กันทรารมย์, อุทุมพรพิสัย, ขุนหาญ, และ ชูขันธุ์
๔. จังหวัดอุบลราชธานี	อำเภอวารินทร, ป้อมสามสิบ, เขื่อนโน, พิบูลมังสาหาร, เมือง และเดชอุดม
๕. จังหวัดขอนแก่น	อำเภอบ้านไผ่, ภูเวียง, ชุมแพ, หนองเรือ, ชนบท, หนองสองห้อง, อุดรรัตน์ และน้ำพอง
๖. จังหวัดร้อยเอ็ด	อำเภอเมือง, หนองพอก, กิ่งอำเภอโพธิ์ชัย, จตุรพักตรพิมาน, เกษตรวิสัย, สุวรรณภูมิ, ปทุมรัตน์, ชำบุรี, อาจสามารถ, พนมไพร, เสลภูมิ และโพนทอง
๗. จังหวัดมหาสารคาม	อำเภอบรบือ, วาปีปทุม, กิ่งอำเภอนาคูณ, โกสุมพิสัย, เชียงยืน, นาเชือก และพยัคภูมิพิสัย
๘. จังหวัดกาฬสินธุ์	อำเภอเมือง, กุสินารายณ์, กิ่งอำเภอร่องคำ, กิ่งอำเภอนามน, อำเภอกมลาไสย, สมเด็จ และสหัสขันธ์
๙. จังหวัดหนองคาย	อำเภอเมือง, ทาบอ และศรีเชียงใหม่
๑๐. จังหวัดอุดรธานี	อำเภอเพ็ญ และบ้านมือ

ตารางที่ ๓.๑ (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ
๑๑. จังหวัดชัยภูมิ	อำเภอเมือง, บ้านเขว้า, คอนสวรรค์, เกษตรสมบูรณ์, จตุรัส, บ้านหันจมนรงค์, คอนสาน, ภูเขียว, บ้านแท่น และแก่งคุด
๑๒. จังหวัดนครพนม	อำเภอนาแก
๑๓. จังหวัดนครราชสีมา	อำเภอพิมาย
มา	
๑๔. จังหวัดนครสวรรค์	อำเภอเมือง, บรรพตพิสัย, ลาดยาว, โกรกพระ, เกาเดียว, ชุมแสง, ไพรสาลี, ทาตะโก และหนองบัว

ที่มา : แผนกตรวจไรยาสูบ กองการสุราและยาสูบ กรมสรรพสามิต

๒. สภาพและฤดูกาลเพาะปลูก

ก. พื้นที่ใช้ในการเพาะปลูก

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชที่ปลูกในประเทศไทยเป็นยาสูบพันธุ์แซมซูน ซึ่งเป็นผลจากการทดลองการเพาะปลูกยาสูบเตอร์กิชพันธุ์ต่างๆของโรงงานยาสูบที่สถานีโรยาสูบบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น เมื่อปี ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖ ปรากฏว่าพันธุ์แซมซูนเป็นพันธุ์ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสภาพท้องถิ่น ใบยาพันธุ์นี้มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศเตอร์กิชริมฝั่งทะเลดำคานโต ใบยาชนิดนี้มีลักษณะใบคล้ายใบโพธิ์ ใบยาวกลางคนจะมีขนาดกว้าง ๘ เซนติเมตร ยาว ๑๒ เซนติเมตร ใบยาที่อยู่ครึ่งบนของลำต้นจะมีขนาดเล็กลง ส่วนใบยาที่อยู่ครึ่งกลางจะมีขนาดใหญ่ขึ้นเล็กน้อย ขนาดใบยาส่วนครึ่งบนของลำต้นซึ่งมีความหอมมากที่สุดส่วนมากจะมีความกว้าง ๘ เซนติเมตร ยาว ๖ เซนติเมตร

ข. ณเพาะปลูก

ชาวไร่อายุเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชส่วนใหญ่เป็นชาวนา ทำนาเป็นอาชีพหลัก นอกจากนั้นก็เพาะปลูกพืชไร่อื่นๆ เช่น ถั่วลิสง แดงโม ฯลฯ เป็นต้น และทำการเพาะปลูกยาสูบหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จแล้ว ชาวไร่อายุส่วนใหญ่จะทำการเพาะปลูกได้เพียงครอบครัวละ ๑ - ๓ ไร่ เนื่องจากการปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชต้องใช้แรงงานมาก เพราะการเพาะปลูกในเนื้อที่ ๑ ไร่ต้องใช้คนมากกว่ายาสูบพันธุ์เวอร์จิเนียถึง ๒๐ เท่า และเป็นงานที่ต้องการความละเอียดพิถีพิถันมากตั้งแต่ขั้นการเตรียมดินจนถึงขั้นการเสียบรอยใบยา

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นพืชล้มลุก ปลูกได้เพียงฤดูเดียวใน ๑ ปี เพราะมีความสัมพันธ์กับน้ำฝน ความชุ่มชื้นของดินและแสงแดดที่พบในช่วงระยะใบยาแก่ ในปีหนึ่งๆฤดูกาลเพาะปลูกเริ่มตั้งแต่การเตรียมดินจนกระทั่งเก็บเกี่ยวใบยาและบ่มใบยาเสร็จจะอยู่ในราวเดือนกันยายนหรือตุลาคมถึงเดือนมีนาคม

^๑ ประสิทธิ์ ปรียปุณณะ, "การปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช," แกนเกษตร : ๑๓๕

^๒ เรื่องเดียวกัน

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕๐

^๔ จากการสำรวจ

ค. ฤดูกาลเพาะปลูก

โรปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น ๓ แบบ คือ ที่สูง ที่ราบและที่ค่อนข้างต่ำ ระยะเวลาในการปลูกมีเพียง ๓ เดือนเท่านั้น กล่าวคือที่สูงจะต้องปลูกในเดือนกันยายน ที่ราบควรปลูกในเดือนตุลาคม และที่ค่อนข้างต่ำปลูกในเดือนพฤศจิกายน เมื่อฝนเดือนพฤศจิกายนไปแล้วไม่ควรปลูก เพราะการปลูกหลังจากนั้นจะไต่ใบยาที่มีคุณภาพต่ำมาก ช่วงการปลูกที่เหมาะสมคือระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึง ๑๕ พฤศจิกายน ซึ่งจะได้อายุที่ปลูกทั้งความปริมาณและคุณภาพ เพราะเป็นช่วงที่ฝนตกน้อย ดินมีความชุ่มชื้นพอเหมาะและแสงแดดไม่ร้อนจัด

๓. วิธีการเพาะปลูก

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นพืชทนทานต่อความแห้งแล้งได้ดีกว่าพืชชนิดอื่นๆ จึงสามารถปลูกได้ในฤดูแลงภายหลังการเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จแล้ว จึงเหมาะสำหรับปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใบยาชนิดนี้เก็บมาตากแดดให้แห้งแลงนำไปขายได้ทั้งใบโดยไม่ต้องหัน

สำหรับหลักการปฏิบัติในการเพาะปลูกสามารถแยกออกได้ตามขั้นตอนต่างๆได้ ดังนี้

- ก. การเพาะกลายาสูบ
- ข. การปลูกและดูแลรักษา
- ค. การเก็บใบยา
- ง. การเสียบรอยและบ่มใบยา

ก. การเพาะกลายาสูบ

๑. การเตรียมดินแปลงเพาะ

การเลือกที่ดินทำแปลงเพาะกลายาสูบควร จะเลือกหาที่ดินร่วนโปร่งสามารถดูดซึมเก็บน้ำไว้ได้ดีและควรมีทำเล ดังนี้

๑. เป็นที่เนินน้ำไม่ท่วมมีการระบายน้ำได้ดี ฝนตกน้ำไม่ขัง
๒. เป็นที่กลางแจ้ง ไม่มีร่มเงาไม้หรือโรงเรือนบัง
๓. อยู่ไกลแหล่งน้ำที่ไชรคนกลา
๔. ไบห่างจากที่พักอาศัยจนเกินไป
๕. ไม่เป็นคอกสัตว์ เกาหรือที่ดินซึ่งเคยปลูกยาสูบมาก่อนและเป็นโรคมก

เมื่อเลือกทำเลทำแปลงเพาะไคแล้ว ควรทำการแผ้วถางต้นไม้ไหม้หมดแล้วเตรียมดิน โดยไคหรือพื้นดินควยจอบให้ลึกประมาณ ๑๐ นิ้วเป็นอย่างต่ำ การเตรียมดินนี้ควรเตรียมไว้ กอนนานๆ เพื่อดักดิน กอนกำหนดการหว่าน ๑ เดือนจึงเริ่มเตรียมดินแปลงโดยยกแปลงให้สูง กวาระดับพื้นดินเดิมประมาณ ๘ - ๑๐ นิ้ว กว้างประมาณ ๑.๐๐ - ๑.๓๐ เมตร ส่วนความยาว แล้วแต่ความสะดวก และควรทำให้หลังแปลงนูนเป็นหลังเตา เมื่อทำแปลงเพาะแล้วควรรอกน้ำ แปลงเพาะประมาณ ๗ วัน

๒. เครื่องคลุมแปลงเพาะ

กอนทำการหว่านเมล็ดพันธุ์ควรหาเครื่องคลุมแปลงเพาะไว้ให้ครบ เช่น ลำปอ ใบ มะพร้าว หญ้าคา หรือวัสดุอื่น แต่ไม่ควรเอาใบไม้มาคลุม เพราะจะร่วงหล่นลงบนแปลง เครื่อง คลุมแปลงเพาะนี้จะใช้คลุมป้องกันฝน เมื่อกนกล้าเจริญเติบโตแล้วจึงเอาเครื่องคลุมออกให้ละ นอย เพื่อให้คนกล้าถูกแสงแดดจะไคแข็งแรงดี " เครื่องคลุมแปลงเพาะควรทำเป็นรูปเพิงหมา หางนใหญ่คานหนาสูง ๕๕ เซนติเมตร คานหลังสูง ๓๐ เซนติเมตรเหนือหน้าแปลง" หรือทำใน ลักษณะหน้าจั่วในฤดูฝน ส่วนหลังฤดูฝนแล้วทำเป็นพนราบไค

๓. ช่วงการเพาะกล้าที่เหมาะสม

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชขยายปลูกในเดือนตุลาคมจะมีคุณภาพดีที่สุด ดังนั้นถ้าหว่านเมล็ด พันธุ์ในระหว่างวันที่ ๒๐ สิงหาคม - ๓๐ กันยายน ก็จะขยายปลูกในไร่ไคระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม - ๒๐ พฤศจิกายน ซึ่งเป็นระยะที่ปักคานาชาวเสร็จแล้ว ถ้าพบนกำหนดแล้วการปลูก อาจจะไม่ไคผลดี คนกล้าเมื่อมีอายุประมาณ ๓๕ - ๕๐ วัน และมีความยาวประมาณ ๔ นิ้ว (วัดจากรากถึงซอก) ก็พร้อมที่จะขยายปลูกไค

๔. วิธีหว่านเมล็ดพันธุ์

กอนหว่านเมล็ดพันธุ์ควรหว่านปุ๋ยวิทยาศาสตร์สำหรับแปลงเพาะประมาณ ๑.๕ กิโล กรั่มลงบนแปลงแล้วใช้คราดกลบปุ๋ย ต้องระวังอย่าให้ปุ๋ยลงไปนดินลึกเกินกว่า ๑ นิ้ว และอย่า

บริษัทอัคร์อินเตอร์เนชันแนล จำกัด, "คำแนะนำในการปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช" (ขอนแก่น : บริษัทอัคร์อินเตอร์เนชันแนล จำกัด, ๒๕๒๐), หน้า ๑

๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓

I 15486018

ใหญ่อยู่บนหน้าแปลง เพราะถ้าเมล็ดพันธุ์ยาสูบถูกปุ๋ยจะทำให้เมล็ดไม่งอก

การหว่านเมล็ดพันธุ์ยาสูบให้ใช้เมล็ดพันธุ์ ๒ กรัมต่อเนื้อที่ ๑๐ ตารางเมตร คลุกกับขี้เถ้าไม้หรือทรายละเอียดประมาณ ๕ กระป๋องนม (๓๗๗ กรัม) และพราดาน ๒ - ๓ ชอนโต๊ะ หรือประมาณ ๕๐ - ๕๕ กรัมต่อแปลงเพาะ ๑ แปลง คลุกให้เข้ากันดีแล้วหว่านให้ทั่วแปลงเพาะ เมื่อหว่านเสร็จให้รดน้ำแปลงเพาะให้ชุ่มชื้นอยู่เสมอและตองรดน้ำวันละ ๓ เวลา คือตอนเช้า กลางวันและเย็น แดดอย่าให้มากจนเกินไป ทำเช่นนี้ประมาณ ๕ - ๗ วันจนกว่าเมล็ดพันธุ์จะงอก การรดน้ำให้ขี้วัวเดินตามข้างแปลงแต่ตองไม่ยกขี้ให้สูงหรือต่ำเกินไป เมื่อเดินจนสุดแปลงแล้วคอยเดินกลับมาใหม่และให้ขี้วัวสดที่เตรียมไว้คลุมทันที

๕. การดูแลรักษาแปลงเพาะ

ถ้าปรากฏว่าต้นกล้ายาสูบที่โตในแปลงเพาะเป็นโรคโคนเน่าควรเอาคนกล้าและดินตรงบริเวณนั้นทิ้ง และใช้ยากอปปีไซค์โรยบริเวณที่ขอมเป็นโรคโคนเน่า เมื่อต้นกล้ายาสูบมีอายุได้ ๑๐ - ๑๕ วัน ตองทำการถอนวัชพืชออกโดยถอนตองรดน้ำเสียก่อนและเมื่อถอนเสร็จแล้วให้รดน้ำอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเห็นว่าความงอกของเมล็ดพันธุ์บริเวณใดต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ควรใช้คราดๆแปลงเพาะก่อนแล้วหว่านขอมอีก โดยใช้วิธีเกี่ยวกับการหว่านครั้งแรก ถ้าแสงแดดบนแปลงเพาะมีไม่มากพอคนกล้ายาสูบจะส่งซลุด ดังนั้นถ้าคนกล้ามีลักษณะกิ่งกล้าอ่อนเพาะปลูกจะตองขยายเครื่องคลุมแปลงออก เพื่อให้คนกล้ายาสูบได้รับแสงแดดมากขึ้น และเมื่อคนกล้ามีอายุประมาณ ๒๐ - ๒๓ วัน ใบของคนกล้าจะโตขนาดเท่าหัวแม่มือ ในระยะนี้ให้ขยายเครื่องคลุมแปลงออกจนเกือบหมด และเมื่อคนกล้ายาสูบมีอายุ ๓๐ - ๓๕ วันคนกล้าจะมีความสูงประมาณ ๔ นิ้วหรือ ๑๐ เซนติเมตร ก็ทำการถอนย้ายไปปลูกได้

๖. การปลูกและดูแลรักษา

๑. การเตรียมดินโรปลูก

ที่ดินปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช ควรเป็นดินร่วนปนทรายและมีอินทรีย์วัตถุในดินประมาณ ๑ - ๒ เปอร์เซ็นต์ พันดินโรปลูกไม่ควรมีระดับเหลากเกินไปโดยเฉพาะโรปลูกงวดเดือน

๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒

๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑

พฤศจิกายนซึ่งเป็นเวลาสุเคราะห์คตินในโรงปลูกควรเป็นทราบ รอบบริเวณโรงปลูกควรมีต้นไม้เตี้ยๆ ช่วยป้องกันลม เพราะในฤดูหนาวลมพัดแรงตลอดเวลาจะทำให้ผิวหน้าคินแห้ง

เมื่อเลือกคินเพื่อทำโรงปลูกได้แล้ว ให้ทำการไถตะไคร้ปลูกไถลงหน้าคินแต่เนิ่นๆ ถ้าไถครั้งแรกเตอร์ไถ ควรไถตะไคร้ประมาณ ๑๐ นิ้ว เพื่อให้รากแก้วคินยาสูบหยั่งลงไปคินไถลึกและคินสามารถเก็บความชื้นได้กัก ก่อนที่จะย้ายคินกลามาปลูกในโรงที่เตรียมไว้ ควรไถแปรโรงปลูกอีก ๒ ครั้งเพื่อให้คินรวน ถ้าคินโรงปลูกขาดอินทรีย์วัตถุควรใส่ปุ๋ยคอกบาง โดยหว่านกระจายให้ทั่วแล้วไถกลบทิ้งไว้และใส่ไถลงหน้าก่อนการปลูก ในระยะไถแปรควรใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ควยโดยวิธีโรยไปตามแถวก่อน การปลูกประมาณ ๑ - ๓ วัน เพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตและทำให้คินยาสูบเจริญเติบโตเร็วขึ้น

๒. วิธีปลูกในโรง

การปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชควรปลูกในระยะเวลาที่คินกำลังมีความชุ่มชื้นพอสมควร และควรปลูกในเวลาแดดไม่ร้อนจัดเพื่อให้คินยาสูบตั้งตัวได้เร็ว วันปลูกที่เหมาะสมที่สุดมีอยู่ ๒ ระยะ คือระยะแรกระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ ตุลาคม ระยะที่สองระหว่างวันที่ ๑๖ ตุลาคม - ๑๕ พฤศจิกายน เมื่อพบนวันที่ ๒๐ พฤศจิกายนไปแล้วไม่ควรปลูกเพราะจะได้ใบยาที่มีคุณภาพไม่ดี ในตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ขอนแก่น บุรีรัมย์ สุรินทร์ ฯลฯ เกือบตุลาคมเป็นระยะที่คินมีความชุ่มชื้นเหมาะแก่การปลูกมากที่สุด

"วันที่ทำการย้ายปลูกควรรดน้ำแปลงเพาะแต่เช้า เพื่อให้คินรวนทำให้การถอนคินกลาสะควงและรากไม่เสียหาย เมื่อถอนแล้วควรรดน้ำให้เปียกเพื่อให้คินกลบรากคินกลาที่ยังเหลืออยู่ ควรถอนและเก็บคินกลาไว้ในตะกราวางไว้ในที่ร่มและคลุมควยไปไม้" ก่อนปลูกควรไถร่องปลูกหรือทำร่องปลูกโดยใช้จอบเปิดร่อง ร่องควรเป็นรูปสามเหลี่ยมลึกประมาณ ๔ - ๕ นิ้ว ร่องแต่ละแถวควรห่างกันประมาณ ๔๐ เซนติเมตร เมื่อทำร่องเสร็จแล้วให้ร่อนำร่องและใช้ไม้แหลมๆ ทำหลุมบนคานข้างของร่องห่างจากกลางร่องประมาณ ๓ - ๔ นิ้ว ให้หลุม

ประภัทร ปรีปุ่นะ, "การปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช," แกนเกษตร : ๗๗

บริษัทออคัมส์อินเตอร์เนชันแนล จำกัด, "คำแนะนำในการปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช

ห่างกัน ๑๐ เซนติเมตร ซึ่งก็คือปลูกห่างกัน ๑๐ เซนติเมตรนั่นเอง ใช้คนกล้าที่มีความสูง ๔ นิ้วมาปลูก โดยฝังคนกล้าลงไปในดิน ๓ ส่วนเหลือไว้ ๑ ส่วน ถ้าคนกล้าสูงเกินกว่า ๔ นิ้ว ก็ให้ปลูกลึกลงไปในดินและเหลือยกไว้ ๑ นิ้วเช่นเดียวกันและกลบดินให้แน่น ถ้าจำเป็นควรรดน้ำติดต่อกัน ๓ วัน เพื่อให้คนกล้าฟื้นตัวจากการย้ายปลูก

ในการปลูกควรปลูกอย่างแถวๆ ระยะปลูกระหว่างคนห่างกัน ๘ - ๑๐ เซนติเมตร ระหว่างแถวห่างกันไม่เกิน ๔๐ เซนติเมตร ไร่หนึ่งจะตองใช้คนกล้าประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน เวลาปลูกตองระวังอย่าให้รากแถวของคนกล้าขาด และให้ปลูกลึกกลบดินให้ถึงใบกลาง เพื่อให้รากแถวอยู่ลึกประมาณ ๖ นิ้ว ซึ่งเป็นระดับที่ดินมีความชื้นพอเหมาะ ถ้าดินเหลวตองปลูกโดยการวางแถววางตัดทางลาดเป็นขั้นบันไดเพื่อสกัดกั้นความชื้นของดินที่จะซึม ความสูงของต้นยาสูบจะสัมพันธ์กับการหยั่งลึกของราก ถ้ารากแถวหยั่งตื้นต้นมักจะตาย

การให้น้ำต้นยาสูบพันธุ์เคอร์กีช ควรรักษาระดับการให้น้ำให้อยู่ในระดับต่ำที่สุด เพื่อให้การผลิตยาสูบได้โดยยาหมักคุณภาพสูงและได้ปริมาณผลผลิตต่อไร่สูง เพราะถ้ารดน้ำมากเกินไปจะทำให้ใบยามีคุณภาพต่ำ ขนาดของใบยาจะขยายโตเกินมาตรฐานที่เหมาะสม คุณภาพของใบยาจะลดลง

๓. การดูแลรักษาไร่ปลูก

ตองคอยระวังไม่ให้มีวัชพืชรบกวนในไร่ปลูกเป็นแผนเรียบ ตองพรวนให้ดินคลุมดินไว้ตลอดเวลาและไม่ควรใส่ปุ๋ยให้ชิลล่าคนเกินไป วิธีที่ถูกต้องควรใส่ปุ๋ยโดยวิธีหว่านเพื่อให้กระจายทั่ว รากจะโคกคุบยขึ้นสู่ลำต้นทีละน้อย เพื่อให้ขนาดของใบเติบโตทีละน้อยเนื้อใบยาแน่น รูปทรงต้นยาสูบเป็นรูปคางหมูโดยขนาดของฐานและปลายลำต้นจะใกล้เคียงกัน ใบยาในตำแหน่งครึ่งบนของลำต้นจะโตมากและมีจำนวนเท่ากับครึ่งล่างของลำต้นหรืออาจมีมากกว่า เมื่อต้นยาสูบสูงประมาณ ๑ ฟุต ควรหาหญ้าหรือฟางข้าวคลุมโคนต้นหนา ๑ นิ้ว จะช่วยให้ดินมีความชุ่มชื้นได้ค้ำหากอากาศแห้งแล้ง

ปัจจุบันมีการปลูกทั้งแถวเดี่ยวและแถวคู่

ประภัทร ปรีปุ่นะ, "การปลูกยาสูบพันธุ์เคอร์กีช," แกนเกษตร : ๗๗

โรคและแมลงที่เป็นศัตรูของต้นยาสูบพันธุ์เตอร์กิช ไคแก โรคโคนเน่า โรคใบคาง
ใบหค หนอนกินใบ เจาะลำต้นและเพลี้ยอ่อน จึงต้องมีการดูยาป้องกันศัตรูพืชเป็นระยะๆ
เช่น ระยะแรกใช้ฟราคานและระยะต่อไปใช้แลนเนทสลับกันไป เพลี้ยมักจะเกิดขึ้นเมื่ออากาศ
แห้งแล้งจัด ดังนั้นถ้าไม่ป้องกันกำจัดเสียแต่แรกอาจทำให้เสียหายทั้งด้านคุณภาพและผลผลิตของ
ใบยาสูบ

ค. การเก็บใบยา

๑. อายุของใบยาที่ควรเก็บ

หลังจากปลูกต้นยาสูบประมาณ ๕๐ - ๖๐ วัน ใบยาจะเริ่มแก่หรือสุกพอที่จะเริ่ม
เก็บบ่มได้ ทั้งนี้แล้วแต่ความสมบูรณ์ของดินและสภาพดิน ฟาอากาศ ใบยาแก่จะมีลักษณะปลาย
ใบและริมใบสีเหลืองใบหคและลดลง อายุของใบยาที่ควรเก็บไคจะขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของคน
ยา อายุของคนยานับตั้งแต่วันที่ปลกลงในไร่ ถ้าคนยาสมบูรณ์ก็จะเก็บไคตามกำหนดเวลา คือ
จะเก็บไคเมื่อคนยาลบมอายุ ๕๐ - ๖๐ วัน แต่ถาคนยาแคแกรนไม่สมบูรณ์จำเป็นตองเก็บ
ใบยาทั้งที่ยังไม่แก่ บางครั้งก็เพียงอายุ ๓๘ วัน

๒. ลักษณะของใบยาที่ควรเก็บ

ลักษณะของใบยาที่ควรเก็บไคนั้นสังเกตจากสีและเนื้อของใบยา ใบยาที่ควรจะ
เก็บไคแยกออกตามสีและเนื้อใบยาไค ๓ ประเภท คือ

ก. ใบยาแก่จัดหรือสุกจัด มักจะอยู่ทส่วนกลางของลำต้น ใบยานี้จะมีสีเหลือง ปลาย
ใบแห้งเป็นสีน้ำตาล หรือสีเหลืองทั้งใบ ใบยาที่อยู่ตอนกลาง ๒ - ๓ ใบนี้ไคยมากจะถูกปลิดทิ้ง
เพราะมีคุณภาพต่ำมากนำไปใช้ในการประกอบอุตสาหกรรมยาสูบไม่ไค

ข. ใบยาแก่หรือสุก จะมีลักษณะเป็นสีกะดั่งงาสีเขียวปนเหลืองหรือสีเหลืองตามขอบ
ใบ ซึ่งเป็นสีของใบยาที่พอเหมาะในการเก็บ เพราะใบยาลักษณะดั่งกลาวเมื่อเก็บเอาไปบ่มแล้ว

บริษัทอัคร์สอินเตอร์เนชันแนล จำกัด, "การเก็บ การเสียบร้อยใบยา การบ่มและ
การเก็บใบยา" (ขอนแก่น : บริษัทอัคร์สอินเตอร์เนชันแนล จำกัด, ๒๕๒๐), หน้า ๑

เรื่องเดียวกัน

จะไค้ใบยาแห้งที่มีสีดีและคุณภาพดี

ใบยาทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าวข้างต้นนั้น ใบยาจะหนัก ขอบใบยาเป็นคลื่นไม่เรียบ
เส้นกลางใบมีสีเขียวอ่อน เนื้อใบยาจะนุ่ม ชุ่มชื้น ปลายจะงอลงสู่พื้นดินเล็กน้อย

ค. ใบยาไม่สุก ไม่แก่ (ยาหนุ่ม) มีลักษณะสีเป็นสีเขียวอ่อนหรือสี เขียวจืด ใบยา
ลักษณะดังกล่าวไม่ควรเก็บ เพราะเมื่อเก็บไปบ่มแล้วจะไค้ใบยาเป็นสีเขียว ใบยาประเภทนี้
เนื้อใบจะเรียบ เส้นกลางใบเขียว ใบยาจะตั้งท่ามมเอียงขึ้นจากลำต้น

๓. วิธีเก็บใบยา

ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บใบยา คือ ในขณะที่มีความชื้นในอากาศสูง เช่น
เวลาเช้ามืดหรือเวลาเย็น ตอนกลางวันไม่ควรเก็บ เพราะแสงแดดที่ร้อนจะทำให้ใบยาเหี่ยว
ง่าย มีสีคล้ำมากหลังบ่มแล้ว ดังนั้นการเก็บใบยาครั้งหนึ่งๆถ้าเก็บตอน เช้ามืดจะต้องกะให้เก็บ
เสร็จก่อนแดดจืด

วิธีเก็บใบยา "ให้ใช้นิ้วมือนิ้วกลางกับนิ้วนางทางออกจากกันแล้วสอดเข้ากับลำต้น
ใช้นิ้วหัวแม่มือหักใบยามาติดกับนิ้วกลางและนิ้วนาง แล้วเลื่อนไปหักใบถัดขึ้นไปตามลำดับ"

ต้องเก็บโดยปลิดออกข้างๆไม่ควรปลิดลงเพราะจะทำให้เปลือกของลำต้นติดที่หัวใบ การเก็บ
ต้องเก็บแต่ใบยาที่แก่ไค้แล้วโดยสังเกตุไค้จากเนื้อใบยาตองนูนเต่งทั้งใบ ทางใบหูและลูหอย
ลงคั้งกล่าวแล้วข้างคน การเก็บให้เก็บเป็นใบๆโดยตลอดจนถึงใบยอดสุด ครั้งหนึ่งๆประมาณ
๒ - ๕ ใบตองแล้วแต่ใบยาสุกแก่ไค้มากหรือน้อย ระยะเวลาเก็บแต่ละครั้งห่างกันประมาณ ๔ -
๕ วัน หนึ่งเก็บประมาณ ๗ - ๘ ครั้งก็หมด ใบยาส่วนล่างของลำต้นจะเก็บไค้ก่อนใบยาส่วน
บน เพราะใบยาส่วนบนของลำต้นจะแก่ช้ากว่า ใบยาส่วนครึ่งบนของลำต้นจนถึงยอดเป็นใบยา
ที่มีคุณภาพดี มีกลิ่นหอมมาก แต่ใบยามีขนาดเล็ก การเก็บและบ่มจึงต้องใส่ใจความระมัดระวังให้
มากและตองปรารุณค เพราะใบยาส่วนนี้มีราคาสูงมาก

ใบยาที่เก็บแล้วควรวางเรียงไว้ในภาชนะปากกว้าง เช่น กระจาดรูปแปล หรือ

๑ เรื่องเดียวกัน

๒ ประภัทร ปรีปุ่นณะ "การปลุกยาสูบพันธุ์เคอร์เกิช" แกนเกษตร : ๗๘

ตะกร้าปากกว้าง นำไปเข้าโรงรอยใยยาในรูปซึ่งมีที่กำบังลมได้

ง. การเสียบรอยและบนใยยา

๑. การเสียบรอยใยยา

ใยยาที่เก็บแล้วให้นำไปโรงรอยทันที ก่อนเสียบรอยต้องแยกใยยาออกเป็นพวกๆ ตามขนาดและคุณภาพ โดยถือความแถมมากน้อยของใยยาเป็นสำคัญ คือ

ก. ใยยาแก่หรือสุก ให้แยกขนาดใยยาออกเป็น ๓ ขนาดคือขนาดใบใหญ่ ใบกลาง และใบเล็ก

ข. ใยยาแก่จัดหรือสุกจัด (เฉพาะใยยาส่วนกลางของลำต้น) ให้แยกใยยาเป็น ๒ ขนาด คือใบใหญ่และใบเล็ก ส่วนใยยาส่วนบนของลำต้นให้แยกออกเป็น ๓ ขนาด เช่นเดียวกับข้อ ก.

ค. ใยยาไม่แก่ ไม่สุก ต้องแยกเสียบรอยต่างหากและกองคักแยกขนาดเช่นเดียวกัน ใยยาประเภทนี้ต้องบ่มไว้ให้เหลืองก็เสียบก่อนจึงค่อยเอาออกตากแดด

เมื่อแยกใยยาก็จักแล้วให้รอยใยยาที่คักแล้วเป็นกลุ่มๆในเขือกเดียวกัน อยากรอยปะปนกัน การคักและรอยเขือกให้ทำทันทีเมื่อนำใยยาสดมาถึงโรงรอยเพราะถ้าทิ้งใยยาสดไว้ในตะกร้าหรือกระเจาดนานๆจะทำให้ยางในใยยาเริ่มออกมาวนใบติดกัน เมื่อบ่มแล้วจะมีตำหนิกำค่า

การรอยใยยาควรทำบนพื้นบานที่สะอาด ถ้าทำบนดินควรมีเสื่อปูเพื่อป้องกันใยยาสกปรกเปื้อนดินและทราย โรงรอยใยยาควรต้องมีหลังคากันแดด ฝน และมีฝาปิดบังลม

วิธีรอยใยยา ต้องใช้เข็มเหล็กสำหรับเสียบรอยใยยายาวประมาณ ๔๐ เซนติเมตร จับใบซ้อนกันให้กานกลางใบตรงกันครั้งละ ๔ - ๕ ใบ โดยหันหน้าหรือหลังใบออกทางเดียวกัน ใช้เข็มแทงตรงกานกลางใบ เมื่อเต็มเข็มแล้วรูดเข็ชเชือกจะโคประมาณ ๔ เข็มต่อเขือก ๑ เส้น ถ้าเป็นใยยาส่วนกลางของลำต้นเวลาเสียบรอยต้องเสียบห่างกันใบเวนใบ เพราะใยยาส่วนกลางของลำต้นมีน้ำมาก เวลาเอาออกตากแดดใยยาจะเกิดการนึ่งทำให้ใยยาเนาได้ ใช้เขือกคักสำหรับรอยใยยายาวประมาณ ๑๖๐ เซนติเมตร เพื่อเผื่อไว้มัดหัวท้ายเพราะกรอบตากใยยาจะกว้างประมาณ ๑๕๐ เซนติเมตร เมื่อรอยใยยาเต็มคักแล้วให้นำไปมัดกับกรอบไม้

ที่เตรียมไว้แล้ว ให้นำไปไว้ใต้อุบบานหรือที่ร่มหลังคา กานข้างทุกคานต้องปิดบังมิดชิดอย่าให้ลมพัดไค้

กรอบสำหรับตากใบยาทำจากไม้เนื้อแข็ง ไม้เนื้ออ่อนหรือไม้ไผ่ที่มีความแข็งแรง พอดีตามหน้าหน้ากของใบยาไค้ ขนาดกว้างประมาณ ๑๕๐ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๒๐๐ เซนติเมตร แต่ทั้งนี้ขนาดของกรอบควรขึ้นอยู่กับสถานที่เก็บรักษา ต่ะปยีคไ้ให้แน่นท้ง ๔ คาน และตี่ตะปยีคไ้สำหรับแขวนไค้ทางกั้น ๕ เซนติเมตร ปลายไม้คานซ้ายมือไค้ยื่นยาวประมาณ ๘ นิ้ว เพื่อใช้สำหรับหอยกรอบไค้เก็บ ส่วนปลายไม้ทางคานขวามือไค้หัวไม้ยื่นออก ๘ นิ้ว

การนำใบยาที่เสียบรอยแล้วไปแขวนไว้กับกรอบนั้นควรแยกสีของใบยาในแต่ละกรอบควย เช่น

๑. กรอบทหนึ่งไค้แขวนใบยาที่แก่จัดหรือสุกจัด
๒. กรอบที่สองแขวนใบยาที่แก่หรือสุก
๓. กรอบที่สามไค้แขวนใบยาไม้แก่ ไม้สุก

ใบยาที่สุกจัดและแก่จัดหอยเอาไว้ ๑ คืน วันรุ่งขึ้นเอาออกตากแดดไค้ทันที ใบยาที่สุก แก่ ไค้ปล่อยให้ไว้ในไค้เก็บประมาณ ๓ - ๔ คืน จนใบยาเหลืองไค้แล้ว จึงเอาออกตากแดดไค้ ส่วนใบยาที่มีสีเขียวคองท้งไว้จนเหลืองจึงคอยเอาออกตากแดดไค้

๒. การตากใบยา

ควรทำรานสำหรับตากใบยาถึงกลางแล้วขางตน ให้ใบยาที่แขวนในกรอบตากใบยาอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ ๕๐ เซนติเมตร ภายหญาไค้ไลลานตากใบยาออกไค้หมด เวลาตากใบยาให้ใบยาถูกแสงแดดคองอย่างสม่ำเสมอ หากมีลมโกรกแรงให้ทำการบังหรือกั้นลมในทางที่ลมพัด การตากใบยาคองเอากรอบแขวนใบยาออกตากแดดคองเขาเมื่อแดดออกแล้ว เพราะในคองเขาอาจจะมีน้ำคางหรือหมอกมาก เมื่อใบยาถูกน้ำคางหรือหมอก ฝน จะทำให้ใบยาชื้น ใบยาจะเปลี่ยนสีเป็นสีน้ำตาลแก่เป็นใบยาที่บักฤฤภาพค้ำ ไม้มีราคา การนำใบยาออกตากแดดควยวิธีคั้งกลางจนกระทั่งกานใบยาแห้งสนิท เมอตกสองหักกานจะหักงาย ระยะการตากใบยาจะกินเวลาประมาณ ๘ - ๑๘ วัน ท้งนี้ขึ้นอยู่กับแสงแดดและธรรมชาติ การตากใบยาไค้แห่งนี้ เรียกว่า "การบมควยแดด" การตากใบยาในรวงท่มี่แสงแดดจัดมากอาจทำให้ใบยาแห้งกรอบและ

สีในซีก ควรพรางแสงแดดควยลำป่อหรือทางมะพร้าวแล้วแต่สะดวกแต่ไม่ควรปิดจนทึบ เมื่อตากใบยาจนแห้งแล้วให้หอยใบยาเป็นพวงไว้ในร่มอีก ๕ - ๑๐ วัน เพื่อให้หัวกานใบยาแห้งสนิท ระวังอย่าให้ใบยาไ้รับแสงแดดอีก เพราะแสงแดดจะเลียสีทำให้ใบยาซีกเสียคุณภาพ

ในการนำใบยาไปตากแดดในวันแรกๆควรระวังไม่ให้ถูกแดดจัดนักโดยเฉพาะตอน ๑๒.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. เพราะระยะแรกเป็นระยะทำสีแต่เมื่อใบยาได้สีก็หัวไปและความชื้นในใบยาลดลงแล้ว ในระยะหลังจะตากแดดทั้งวันก็ได้

๓. การกองหมักใบยา

ให้นำใบยาที่แห้งสนิทแล้ววางบนเสื่อแล้วรวดใบยาที่ร่อยเชือกให้ชิดกันเข้า วางเรียงเป็นแถวโดยให้ปลายใบแต่ละแถวทับกัน วางเรียงซ้อนกันจนเป็นกองสี่เหลี่ยมสูงประมาณ ๓๕ เซนติเมตรหรือให้มีขนาดกองใหญ่พอที่จะใช้พลาสติกขนาด ๒ เมตรคลุมได้มิดชิดทุกด้าน การกองหมักใบยาควรทำตอนเช้าเพราะใบยายังนิ่มทำไ้ได้ง่าย เมื่อทำการกองหมักใบยาและใช้พลาสติกคลุมมิดชิดทุกด้านแล้วควรตรวจสอบกองใบยานั้นทุกๆ ๓ วัน โดยใช้มือลองเข้าไปในกลางกองหมัก ถ้ารู้สึกอนจืดให้ทำการรื้อกองออกและขยายใบยานั้นให้เย็นลงแล้วจึงคอยทำการกองใหม่เช่นเดิม ทำเช่นนี้อยู่ประมาณ ๒๐ - ๓๐ วันใบยาจะนิ่มและมีกลิ่นหอมเพิ่มขึ้น หลังจากนั้นก็นำใบยาไปอัดเป็นหอคอไป

การจัดชั้นใบยาแห้ง

ความประสงค์ในการจัดชั้นใบยาก็คือเพื่อจัดใบยาที่มีคุณภาพอย่างเดียวกันหรือใกล้เคียงกันเข้าด้วยกันเพื่อเตรียมขายให้ไ้ราคาที่ดีที่สุดที่จะทำได้

การจัดชั้นใบยาไม่ไ้ทำให้ใบยามีคุณภาพดีขึ้นหรือเลวลง ชั้นใบยาที่จัดไ้เป็นผลรวมของการปฏิบัติงานทางคานเกษตรกรรม การเลือกที่ดินและฤดูกาลเพาะปลูก การไ้หน้า ฟูย การเก็บ การบม การปฏิบัติงานทางคานการจัดการภายในสถานีบมใบยา ฯลฯ การปรับปรุงคุณภาพใบยาจึงต้องปรับปรุงที่การปฏิบัติงานทางคานต่างๆในการผลิตใบยาไม่ไ้ปรับปรุงที่การจัดชั้นหรือควยการเอาใบยาไม่ไ้ปะปนเข้ากับใบยาไ้แล้วจัดเป็นชั้นใบยาไ้

โพบูลย์ ยอดมณี, "หลักและวิธีการจัดชั้นใบยา," วารสารยาสูบ ๒๕ (มกราคม

ก. หลักของการจัดชั้นใบยาแห้ง

หลักของการจัดชั้นใบยา หมายถึงการแยกใบยาตามสี ขนาด เนื้อตำหนิอย่างเดียวกัน เข้าด้วยกัน การจัดชั้นใบยา มิใช่เป็นการตั้งข้อกำหนดอันยุ่งยาก สับสน และยากเกินกว่าที่คนธรรมดาสามัญจะเข้าใจได้ แต่โดยแท้จริงแล้วการจัดชั้นใบยาเป็นเพียงการรวบรวมเอาใบยาที่เหมือนกันไว้ด้วยกันเท่านั้น ทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการของผู้ซื้อและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม แต่เท่าที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันมักจะเอาใบยาที่เหมือนกันในทางขนาดและตำหนิไว้ด้วยกัน ทำให้ใบยาซึ่งโครงสร้างของใบ หมู สี และระดับความแก่แตกต่างกันปะปนอยู่ด้วยกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่เราต้องการแยกเป็นพวกๆ เพื่อความสะดวกในการนำไปใช้ในการประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบ

ปัจจุบันการจัดอันดับชั้นใบยา ยังเน้นหนักในเรื่องตำหนิ ความหมกจุกสกปรก รอยผ่าและรอยแผลอันเกิดจากโรคและแมลง แต่ขณะเดียวกันความนิยมนิยมหรือการใช้ประโยชน์ของใบยาได้เปลี่ยนจากความสวยงามสะอาดมาเป็นกลิ่น รส ประสิทธิภาพในการเผาไหม้เมื่อบรรจุรวมไปแล้ว เราจึงควรปรับปรุงวิธีการจัดอันดับชั้นใบยาเสียใหม่ ให้เน้นหนักในเรื่องโครงสร้าง ความแก่ และเนื้อของใบยามากกว่าตำหนิ

สีและโครงสร้างของใบยาเป็นตัวควบคุมกลิ่นและรส สีและโครงสร้างของใบจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการประเมินความแก่ของใบ สีปรกติของใบยา คือสีเหลือง ซึ่งเรียกกันในภาษาใบยาว่า สีมะนาวสุก และสีเหลืองปนแดง ซึ่งเรียกว่า สีสม ใบยาที่มีสีปรกติและมีโครงสร้างของใบโปร่งหรือแน่นเป็นใบยาที่กลิ่นหอมตามธรรมชาติ ส่วนใบยาที่มีสีปรกติแต่มีโครงสร้างของใบทึบหรือทึบมากหรือใบยาที่มีสีอื่นนอกจากสีปรกติ ซึ่งเรียกกันว่าสีเพี้ยน ไม่ว่าจะสีโครงสร้างของใบอย่างไรก็ตามก็ย่อมมีกลิ่นผิดแปลกไปจากกลิ่นหอมตามธรรมชาติทั้งสิ้น

ถึงไ้กล่าวมาแล้วตอนต้นว่า ชั้นใบยาที่จัดได้เป็นผลรวมของปฏิบัติการหลายอย่าง การจัดชั้นใบยาที่แท้จริงจึงเริ่มจากในไร่ไมใช่ในโรงคั้ค โครงสร้างของใบและเนื้อใบจะอยู่ในระดับเดียวกันหมดจากการตัดครั้งแรกเมื่อเก็บใบยามาเพื่อเสียบรรอย เมื่อบรรอยมากก็จะเป็นใบยาแห้งที่มีลักษณะอย่างเดียวกันหมด การจัดชั้นใบยาในระยะหลังก็จะง่ายและสะดวกรวดเร็วขึ้น

ข. คุณภาพและชั้นใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช

คนยาสูบพันธุ์เตอร์กิชที่สมบูรณ์จะมีใบยาประมาณ ๓๐ - ๔๐ ใบ^๑ ชั้นใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของคนยาสูบ

การแบ่งคุณภาพของใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชนั้นแบ่งตามชั้นของใบยาที่เก็บแต่ละครั้ง
ดังนี้^๒

เก็บครั้งที่ ๑ - ๓ (มีโอกาส) เป็นใบยาคุณภาพชั้นที่ ๔

เก็บครั้งที่ ๒ - ๖ (มีโอกาส) เป็นใบยาคุณภาพชั้นที่ ๓

เก็บครั้งที่ ๔^๑/_๒ - ๖^๑/_๒ (มีโอกาส) เป็นใบยาคุณภาพชั้นที่ ๒

เก็บครั้งที่ ๖^๑/_๒ - ๘ (มีโอกาส) เป็นใบยาคุณภาพชั้นที่ ๑

นอกจากนี้จะสังเกตเห็นได้ว่าคุณภาพของใบยาที่เก็บแต่ละครั้งมีความเกี่ยวเนื่องกัน เช่น ใบยาที่เก็บครั้งที่ ๒ เป็นใบยาคุณภาพชั้นที่ ๓ และใบยาที่เก็บครั้งที่ ๓ เป็นใบยาคุณภาพชั้นที่ ๔ เป็นต้น ฉะนั้นการเก็บใบยาตลอดจนการรมใบยาโคกระทำได้โดยวิธีที่ถูกต้อง ใบยา ๑^๓ คนจะได้อาณาณใบยาที่มีคุณภาพตามสภาพของชั้นใบยาได้ดังนี้ คือ

ใบยาชั้นที่ ๔ จะมีจำนวน ๓ - ๘ ใบ

ใบยาชั้นที่ ๓ จะมีจำนวน ๘ - ๑๒ ใบ

ใบยาชั้นที่ ๒ จะมีจำนวน ๑๐ ใบ

ใบยาชั้นที่ ๑ จะมีจำนวน ๑๐ ใบ

ค. สีของใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชที่มีคุณภาพดี

ใบยาสูบชั้นที่มีคุณภาพดีที่สุดคือ ใบยาชั้นที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ ตามลำดับ สีของใบยาที่มีคุณภาพดีมีลักษณะ ดังนี้

^๑ บริษัทอภิมสอินเตอร์เนชันแนล จำกัด, "คุณภาพและชั้นใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช"
(ขอนแก่น : บริษัทอภิมสอินเตอร์เนชันแนล จำกัด, ๒๕๒๐), หน้า ๑

^๒ เรื่องเดียวกัน

^๓ เรื่องเดียวกัน

ก. สีสันที่ ๑ มีสีส้ม ส้มปนเหลืองและมีจุดน้ำมันในใบยา เป็นสีของใบยาเตอร์กีซที่มีคุณภาพดีที่สุด

ข. สีสันที่ ๒ มีสีเหลือง สีส้มปนน้ำตาลอ่อน สีเหลืองปนน้ำตาลอ่อน สีส้มอมเขียวอ่อน ๕ เปอร์เซ็นต์และสีเหลืองอมเขียวอ่อน ๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นใบยาที่มีคุณภาพรองลงมา

ค. สีสันที่ ๓ เป็นสีของใบยาเตอร์กีซที่มีคุณภาพปานกลาง ใบยามีสีน้ำตาลอ่อนหรือน้ำตาลแก่

ง. สีสันที่ ๔ เป็นสีของใบยาที่มีคุณภาพต่ำ เป็นใบยาที่มีสีน้ำตาลไหม้ สีคล้ำ สีของใบยาที่มีคุณภาพเลวที่สุดคือ สีดำ สีเขียวจัดทั้งใบ สีขาว สีเทา เป็นต้น

ง. ขนาดของใบยาเตอร์กีซที่มีคุณภาพ

คุณภาพของใบยาสุบพันธุ์เตอร์กีซขึ้นกับขนาดของใบยากวญ เพราะถือเอากลิ่นหอมของใบยาเป็นเครื่องวัดคุณภาพ ใบยาที่มีขนาดใหญ่จะมีความหอมน้อยกว่าใบยาขนาดเล็กจึงมีคุณภาพด้อยกว่าใบยาขนาดเล็ก

ขนาดของใบยาที่มีคุณภาพก็สามารถแยกออกตามแต่ละชั้นได้ ดังนี้

ก. ใบยาคุณภาพชั้นที่ ๑ มีขนาดกว้าง ๑ - ๕ เซนติเมตร ยาว ๒ - ๕ เซนติเมตร

ข. ใบยาคุณภาพชั้นที่ ๒ มีขนาดกว้าง ๕.๕ - ๗.๕ เซนติเมตร ยาว ๕.๕ - ๑๑

เซนติเมตร

ค. ใบยาคุณภาพชั้นที่ ๓ มีขนาดกว้าง ๗.๕ - ๙.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๑.๕ - ๑๓

เซนติเมตร

ง. ใบยาคุณภาพชั้นที่ ๔ มีขนาดกว้าง ๘ - ๑๒ เซนติเมตร ยาว ๑๓ - ๑๕ เซนติ

เมตร

จ. ใบยาที่ยาวกว่า ๑๕ เซนติเมตรขึ้นไปถือเป็นใบยาไม่มีคุณภาพ (ใบยานอกชั้น)

จ. เนื้อของใบยาและกลิ่นใบยาที่มีคุณภาพ

เนื้อใบยาชั้น ดี เนื้อใบหนา มีน้ำมันเหนียวและมีความยืดหยุ่นดี มีกลิ่นหอมฉุน

เนื้อใบยาชั้น ปานกลาง เนื้อใบยาบาง มีความยืดหยุ่นบาง มีน้ำมันในใบยาพอประ

มาณ มีกลิ่นฉุน

เนื้อไบบ้าชั้น เลว เนื้อไบบ้าข้าง ไม่ยัดหยุ่น กรอบ หักโค้งงาย เป็นโรคคากบั้งใบ
ไม่มีกลิ่นหอม

ด. การจัดหมู่ไบบ้า (Group) ตามคุณภาพของไบบ้า

บริษัทคัมสันเตอร์เนชันแนล จำกัด จัดชั้นไบบ้าสุบพันธุ์เตอร์กีออกเป็นหมู่ตามคุณภาพของไบบ้าได้ ๑๐ Group ดังนี้ คือ

๑. Group AA เป็นไบบ้าชั้นที่ ๑ - ๒ เป็นไบบ้าส่วนยอดของลำต้น ขนาดของไบบ้ายาว ๒ - ๑๑ เซนติเมตร กว้าง ๑ - ๓.๕ เซนติเมตร เป็นไบบ้าชั้นดีเลิศ เนื้อไบบ้าหนา มีความยืดหยุ่นดี มีน้ำมันเหนียว กลิ่นหอม มีสีส้มหรือสีชมพูเหลือง มีจุดน้ำมันในไบบ้า มีไบบ้าสีอ่อนปนไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์

๒. Group A1 เป็นไบบ้าชั้นที่ ๑ - ๒ เป็นไบบ้าส่วนยอดของลำต้น ขนาดของไบบ้ายาว ๒ - ๑๑ เซนติเมตร ขนาดกว้าง ๑ - ๓.๕ เซนติเมตร เป็นไบบ้าชั้นดี เนื้อไบบ้าหนา มีความยืดหยุ่นดี มีน้ำมันเหนียว กลิ่นหอม มีสีชมพูน้ำตาลอ่อน สีเหลืองปนน้ำตาลอ่อน สีชมพูเขียวอ่อน ๕ เปอร์เซ็นต์ สีเหลืองปนเขียว ๕ เปอร์เซ็นต์ และมีไบบ้าสีอ่อนปนไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์

๓. Group A2 เป็นไบบ้าชั้นที่ ๓ เป็นไบบ้าส่วนดักยอกลงมา ขนาดของไบบ้ายาว ๑๑.๕ - ๑๓ เซนติเมตร กว้าง ๓.๕ - ๕.๕ เซนติเมตร เนื้อไบบ้าหนาปานกลาง มีความยืดหยุ่นดีพอใช้ มีกลิ่นหอม มีสีชมพูน้ำตาลอ่อน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สีเหลืองปนสีน้ำตาลอ่อน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สีชมพูเขียว ๕ เปอร์เซ็นต์ สีเหลืองอมเขียวอ่อน ๕ เปอร์เซ็นต์ และมีไบบ้าสีอ่อนปนไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์

๔. Group B1 เป็นไบบ้าชั้นที่ ๔ เป็นไบบ้าส่วนล่างของลำต้น ขนาดของไบบ้ายาว ๑๓ - ๑๕.๕ เซนติเมตร กว้าง ๔ - ๑๐ เซนติเมตร เนื้อไบบ้าค่อนข้างบาง สีเหมือนไบบ้า Group A1 และมีไบบ้าชั้นที่ ๑ ซึ่งมีขนาดไบบ้ายาว ๒ - ๕ เซนติเมตร กว้าง ๑ - ๕ เซนติเมตร เนื้อไบบ้าหนา กลิ่นหอม สีน้ำตาลอ่อนหรือสีน้ำตาล มีไบบ้าสีอ่อนปนไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์

๕. Group B2 เป็นใบยาชั้นที่ ๒ - ๓ เป็นใบยาส่วนกลางของลำต้น ขนาดของใบยาว ๕.๕ - ๑๓ เซนติเมตร กว้าง ๕.๕ - ๘.๕ เซนติเมตร เนื้อใบยากอนข้างหนา มีกลิ่นหอม มีความยืดหยุ่นดี มีสีน้ำตาลอ่อนหรือสีน้ำตาล มีใบยาสีอ่อนปนไม่เกิน ๒๐ %

๖. Group K1 เป็นใบยาชั้นที่ ๑ - ๒ เป็นใบยาส่วนยอดของลำต้น ขนาดใบยาว ๒ - ๑๑ เซนติเมตร กว้าง ๑ - ๓.๕ เซนติเมตร เป็นใบยาชั้นค่า เนื้อหนา กลิ่นฉุน มีสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลเข้ม และใบยาชั้นที่ ๔ เป็นใบยากอนข้างบางถึงปานกลาง กลิ่นไม่ฉุน สีน้ำตาล สีน้ำตาลปนเขียว ๑๐ % สีน้ำตาลปนเหลืองปนเขียว (สีละหรือผสม) ขนาดใบยาว ๑๕ - ๑๖ เซนติเมตร กว้าง ๓.๕ - ๑๑ เซนติเมตร

๗. Group K2 เป็นใบยาชั้นที่ ๓ - ๔ เป็นใบยาส่วนกลางและส่วนล่างของลำต้น ขนาดของใบยาว ๑๑.๕ - ๑๘ เซนติเมตร กว้าง ๓.๕ - ๑๒ เซนติเมตร เนื้อใบยาปานกลางและคอนข้างบาง กลิ่นไม่หอมไม่ฉุน มีกลิ่นพอรู้สึกว่าเป็นใบยาพันธุ์เตอร์กิชเท่านั้น สีจัดอยู่ชั้น ๔ คือ สีน้ำตาล สีน้ำตาลไหม สีน้ำตาลปนเขียว ๑๐ %

๘. Group D1 เป็นใบยาชั้นที่ ๑ - ๓ เป็นใบยาชั้นเลว เป็นใบยาส่วนกลางถึงยอดของลำต้น ขนาดความยาว ๑๑.๕ - ๑๓ เซนติเมตร กว้าง ๓.๕ - ๘.๕ เซนติเมตร เป็นใบยาชั้นเลว เนื้อยาปานกลางถึงหนา กลิ่นสาบ กลิ่นอับหรือไม่มีกลิ่น สีของใบยาสีดำ สีเขียวทั้งใบ สีขาวหรือสีเทา

๙. Group D2 เป็นใบยาชั้น ๓ - ๔ เป็นใบยาชั้นเลว ขนาดใบยาว ๑๓ - ๑๘ เซนติเมตร กว้าง ๓.๕ - ๑๒ เซนติเมตร เป็นใบยาส่วนล่างถึงกลางของลำต้น ใบโต เพราะความอุดมสมบูรณ์ของดินดี หรือใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยเคมีมากเกินไปหรือให้น้ำมากเกินไปหรือผิดเกี่ยวกับการรม (ตาก) เนื้อใบยาปานกลางถึงคอนข้างบาง มีกลิ่นสาบ อับ สีของใบยาเป็น สีดำ สีเขียวปนดำ สีน้ำตาลไหมปนเขียว สีเขียวทั้งใบ สีขาว และสีเทา

๑๐. Group SS เป็นชั้นใบยาที่ ๑ - ๔ เป็นใบยาส่วนล่างถึงยอดของลำต้นที่ไม่โตเก็บ ปล่อยให้แห้งอยู่กับคน หรือใบยาแห้งอยู่กับคนครึ่งใบแล้วเก็บมาตากเลย ใบยาแห้งกับคนนั้นเอามาตากให้แห้งและอัดไคเลย

ใบยาที่ไม่รับซื้อ คือใบยาที่เป็นรา ใบยาที่ฟู และใบยาที่มีขนาดโตเกินไป คือยาวเกิน ๑๘ เซนติเมตร กว้างเกินกว่า ๑๒ เซนติเมตร

การจัดหมู่ใบยาออกเป็นหลายๆข้างคนเป็นการจัดหมู่ใบยาตามความต้องการของตลาดต่างประเทศที่บริษัทติดต่อการขาย ส่วนการจัดกลุ่มใบยาของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง แยกต่างไปจากของบริษัทยอคมส์อินเซอร်เนชันแนล จำกัด โดยแบ่งออกเป็นเพียง ๔ หมู่ คือ

๑. AG/ZO/RE

๒. AG/ZO/RO

๓. KP/ZO/RE

๔. KP/ZO/RO

AG หมายถึง American grade หรือชั้นดี

KP หมายถึง ใบยาเกรดธรรมดา หรือชั้นเลว

ZO หมายถึง ใบยาแซมซุน

RE หมายถึง ใบยาชั้นที่ ๑

RO หมายถึง ใบยาชั้นที่ ๒

ทั้งนี้เพื่อใช้ในการปรุงแต่งบุหร ของโรงงานยาสูบเท่านั้น

มูลเหตุจูงใจในการเพาะปลูก

การเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น จังหวัดที่มีการเพาะปลูกใบยานี้มากที่สุดคือจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นใบยาที่มีคุณภาพดี จำหน่ายไคราคาคี และกิ่งโคกลาวแล้วในตอนตนวายุาสบพันธุ์เตอร์กิชสามารถปลูกได้ดีเป็นพืชที่เหมาะสมสำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็เพราะเหตุว่า

๑. เป็นพืชปลูกง่าย ต้องการกินหมความอุดมสมบูรณ์ค่าและที่สำคัญที่สุดคือเป็นพืชที่ต้องการน้ำน้อย เพราะหลังจากย้ายปลูก ๓๐ วันหรือพอตนยาสูบตั้งตัวโลกก็ไม่ตองในน้ำแล้ว ตนยาสูบสามารถหาน้ำได้ดี ยิ่งถ้าได้ทำการไถดินก่อนการปลูก ๓ - ๔ เดือนดินจะรวนและเก็บความชื้นไว้ไคมากพอ ถ้าน้ำมากเกินไปใบจะบางและใหญ่ คุณภาพไม่ดี

๒. การปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชไม่เป็นอันตรายต่อดินเพราะเป็นพืชที่ต้องการธาตุอาหารน้อยจึงไม่ทำให้ดินเสื่อมไคกาย โรคและแมลงที่จะเป็นอันตรายต่อพืชก็มีน้อย

๓. ช่วยให้สิกรไคใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้นและช่วยให้การไคที่ดินมีประสิทธิภพยิ่งขึ้น ไม่ตองปล่อยให้ว่างเปล่าและที่สำคัญที่สุดคือเราสามารถปลูกยาสูบหลังพืช

หลักไค โดยไม่ต้องแข่งกับพืชหลัก เช่น ปลูกหลังการเกี่ยวข้าว เป็นต้น

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชนอกจากจะมีคุณสมบัติปลูกไคดี และเหมาะสมกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีสาเหตุอื่นอีกที่มสวนจงใจนักการศาต่างๆให้เขามาลงทุนทำการส่งเสริมการเพาะปลูกอีก ก็ปรากฏว่าปัจจุบันนี้คนไทยเขามาส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อใบยาแล้วหลายรายดังกล่าวแล้วในตอนต้น ขณะนี้ก็ยังมบุคคลกลุ่มต่างๆทั้งส่วนราชการและเอกชนสนใจและจะขออนุญาตเป็นผส่งเสริมการเพาะปลูกเพิ่มขึ้นอีก เพราะคาดว่าจะเป็นพืชที่มีอนาคตในทางที่ดี ส่วนสาเหตุต่างๆที่ทำให้มีผสนใจส่งเสริมการเพาะปลูก เพราะเหตุว่า

๑. ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นทศองการของตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะเหตุว่า
 - ๑.๑ รสนิยมของผู้สูบบุหรี่เปลี่ยนมาสูบบุหรี่รสอเมริกันมากขึ้น และคงใช้ใบยาเตอร์กิชเป็นส่วนผสม หลายประเทศที่ไม่เคยใช้ใบยาเตอร์กิชจะเริ่มใช้ในอนาคค
 - ๑.๒ คนทุนการผลิใบยาเตอร์กิชในต่างประเทศสูงขึ้น ทำให้ราคาใบยาเตอร์กิชที่ผลิตในต่างประเทศเหล่านั้นสูงขึ้น แตรราคาใบยาเตอร์กิชไทยยังอยู่ในระดับพอสมควร
 - ๑.๓ ผลผลิตจากประเทศที่พัฒนาแล้วมีแนวโน้มลดลงหรือคงที่ในอนาคค ทำให้ใบยามีราคาสูงขึ้น โดยเฉพาะจากกรีกและเตอร์กี^๑
 - ๑.๔ ความคองการใบยาสูบจากไทยควรจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาถูกลงและคุณภาพดีพอสมควร^๒

^๑ เสรณิ จินวาลา, "สภาพการณ์ยาสูบไทย," วารสารยาสูบ ๒๗ (กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘) : ๑๖ - ๒๔

^๒ บุญฤทธิ์ สุจินกา, "ปัญหาใบยาไทยกับการทำบุหรี่ยีกาเรต," วารสารยาสูบ ๒๗ (กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘) : ๑๖ - ๒๔

ตารางที่ ๓.๒

ผลการวิเคราะห์ใบยาสูบพันธุ์เคอร์กิชที่ปลูกในประเทศไทยเปรียบเทียบกับใบยา
 สูบพันธุ์เคอร์กิชที่ส่งมาจากประเทศกรีซ

ชนิดของใบยาสูบ	นิโคติน %	น้ำตาล %	ส่วนที่ละลายในปิโตร เลียมเอเทอร์	ปริมาณคลอรีน %
ใบยาแซมซูนเก็บจาก โรงงานยาสูบ	๑.๐๑	๑๘.๖๗	๔.๔๗	๑.๕๔
ใบยาแซมซูน ส่งมา จากประเทศกรีซ	๐.๘๓	๑๔.๖๓	๕.๕๕	๐.๖๓
ใบยาแซมซูนปลูกหมักคา หาร	๑.๑๓	—	๕.๕๕	๑.๖๒
ใบยาแซมซูนปลูกที่ วังม	๑.๐๔	๒๒.๗๑	๔.๗๖	๐.๓๕

ใบยาแซมซูนจากประเทศกรีซ เรียกชื่อว่าใบยา Samsoun Katerina

ที่มา : ฝ่ายวิจัย โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง

จากตารางจะเห็นว่าความไต่สวนพันธุ์เทอร์กิชปลูกในประเทศไทยนั้น มีคุณภาพดีพอสมควร เพราะว่า

๑. มีนิโคตินไม่มากเกินไป
๒. มีน้ำตาลในใบยาสูง
๓. มีส่วนที่ละลายในปิโตรเลียมดีเทอร์พอสสมควรไม่มากเกินไปและแม้ว่าจะมีธาตุคลอรีนค่อนข้างสูงก็ตามแต่ก็สามารถแก้ไขได้

๒. ความต้องการบริโภคบุหรี่รักษาแรตภายในประเทศสูงขึ้น

แม้ทุกวันนี้จะมีข่าวอยู่เสมอว่าการสูบบุหรี่อาจเป็นสาเหตุให้เกิดโรคหลายอย่าง แต่ปริมาณการบริโภคบุหรี่ยังไม่ไต่ลดลงเลย แดกกลับจะเพิ่มขึ้นและเพิ่มขึ้นประมาณปีละ ๒,๐๐๐ ล้านมวน โดยเฉพาะบุหรี่ยี่ห้อแรตชนิดที่มีก้นกรองซึ่งเป็นบุหรี่ยี่ห้ออเมริกันความนิยมบริโภคเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ส่วนความนิยมบริโภคบุหรี่ยี่ห้อแรตชนิดไม่มีก้นกรองไต่ลดลง และเมื่อเปรียบเทียบอัตราการสูบบุหรี่ต่อคนต่อปีในประเทศไทยยังมีอัตราต่ำกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังนั้นโอกาสที่การบริโภคจะขยายตัวเพิ่มขึ้นยังมีอีก "ปัจจุบันโรงงานยาสูบจึงต้องเร่งและขยายการผลิตให้มากขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการและพยายามใช้ใบยาที่ผลิตในประเทศไทยให้มากที่สุด"

๓. ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานและสถาบันต่างๆ เพื่อทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับใบยาสูบพันธุ์เทอร์กิช ทำให้คุณภาพของใบยาดีขึ้น การผลิตมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เช่น ความร่วมมือระหว่างสำนักงานไร่ยาสูบบ้านไผ่จังหวัดขอนแก่นกับสำนักงานเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และระหว่างคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นกับบริษัททอเคมส์อินเตอร์เนชันแนล จำกัด

๔. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีที่ดินว่างเปล่าอีกมากซึ่งสามารถขยายการผลิตออกไปได้อีก และโดยปกติก็มีการปลูกพืชโดยอาศัยน้ำฝนเท่านั้น ซึ่งถ้าไม่มีฝนก็ปลูกอะไร

ณรงค์ โฉมเฉลา, "พืชอุตสาหกรรม ยาสูบ," วารสารวิทยาศาสตร์การ

เกษตร (สิงหาคม ๒๕๑๕) : ๓๘๙ - ๓๘๙

๒ เสรี จินวาลา, "สภาพการณ์ยาสูบไทย," วารสารยาสูบ : ๔๑ - ๔๓

ตารางที่ ๓.๓

เปรียบเทียบปริมาณการจำหน่ายบุหรี่กานกรองและชนิดไม่มีกานกรอง

หน่วย : ล้านมวน

ปี	บุหรี่กานกรอง	เปรียบเทียบกับปีก่อน		บุหรี่กานกรอง	เปรียบเทียบกับปีก่อน	
		จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
๒๕๑๖	๓,๔๙๖.๓	-	-	๑๕,๐๙๒.๒	-	-
๒๕๑๗	๓,๖๔๐.๐	๑๔๓.๓	๔.๑	๑๖,๓๘๑.๒	๑,๒๘๙.๐	๘.๕
๒๕๑๘	๔,๓๑๘.๖	๑,๐๓๘.๖	๒๙.๖	๑๗,๕๒๑.๕	๑,๑๔๐.๓	๗.๐
๒๕๑๙	๖,๓๐๙.๖	๑,๙๙๑.๐	๓๓.๗	๑๘,๔๖๐.๖	๙๓๙.๑	๕.๑
๒๕๒๐	๑๐,๐๑๘.๘	๓,๗๐๙.๒	๕๘.๘	๑๓,๒๐๒.๐	๕,๒๕๘.๖	๓๙.๕
๒๕๒๑	๑๓,๒๐๗.๓	๓,๑๘๘.๕	๓๑.๘	๑๐,๒๖๖.๔	๒,๙๕๕.๖	๒๘.๘

ที่มา : โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง

ตารางที่ ๓.๕

ปริมาณการผลิตปุ๋ยชีวภาพแอมโมเนียของโรงงานยาสูบ

หน่วย : ตัน

ปี	ปุ๋ยชีวภาพแอมโมเนียที่มีกนกรอง	เปรียบเทียบกับปีก่อน สูงกว่า		ปุ๋ยชีวภาพแอมโมเนียธรรมดา	เปรียบเทียบกับปีก่อน สูงกว่า	
		จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
๒๕๑๓	๓,๖๖๘.๘	-	-	๑๖,๘๕๓.๖	-	-
๒๕๑๔	๔,๓๐๔.๓	๑,๐๓๕.๕	๒๘.๒	๑๓,๖๓๑.๕	๘๑๓.๙	๔.๙
๒๕๑๕	๓,๑๘๓.๕	๒,๕๓๙.๒	๕๒.๓	๑๖,๖๒๒.๐	๑,๐๕๘.๕	๕.๙
๒๕๒๐	๑๑,๑๑๙.๓	๓,๙๓๖.๒	๕๕.๘	๑๒,๑๒๕.๒	๔,๘๙๖.๘	๒๓.๑
๒๕๒๑	๑๓,๙๖๕.๑	๒,๘๕๕.๕	๒๕.๖	๙,๓๐๘.๙	๒,๔๑๖.๓	๑๙.๙

ที่มา : โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง

ไม่ได้เลย แต่มีคนเหล่านี้สามารถใช้ปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชได้

๕. การปลูกยาสูบพันธุ์เวอร์จิเนียในท้องที่หลายจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ได้ผลดีและลงทุนมาก ต้องมีการบ่มโดยใช้พื้นที่ในความรอน ปัจจุบันพื้นที่หรือเชื้อเพลิงอื่นๆหายากและราคาก็แพงจึงไม่เป็นที่นิยม ราษฎรจึงนิยมปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชกันอย่างแพร่หลาย

๖. การปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชต้องการแรงงานมากพอสมควร ในการปลูก ดูแลรักษา เก็บ บ่มและคัด และแรงงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเหลือเพื่อในระหว่างฤดูแล้ง การเพาะปลูกใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชจึงเท่ากับไค้นำแรงงานที่เหลือมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ

ปัญหาการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช

แม้ว่ายาสูบพันธุ์เตอร์กิชจะเป็นพืชปลูกได้ดี และเป็นพืชที่เหมาะสมที่จะปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตลอดจนมีผู้สนใจส่งเสริมการเพาะปลูกแล้วหลายรายดังกล่าวข้างต้น การเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชก็มีปัญหา คือ

๑. ยังไม่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ในการควบคุมวางแผนนโยบาย การผลิต การตลาด การกำหนดราคา การศึกษาคนควาและการให้ความช่วยเหลือชาวไร่ แม้โรงงานยาสูบเองก็ไม่มีหน้าที่โดยตรง เพียงแต่เป็นผู้ผลิตบุหรี่การเวตจำหน่ายแก่ประชาชนเท่านั้น ขณะนี้กรมสรรพสามิตกำลังศึกษจัดตั้งสภายาสูบขึ้น (Tobacco Board) เพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ดังกล่าว แต่ก็ยังอยู่ในขั้นการวางหลักการเท่านั้น

๒. ปัจจุบันมีบริษัทเอกชนทำหน้าที่ส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อใบยาเตอร์กิชหลายบริษัท หากหลักการส่งเสริมของแต่ละบริษัทไม่ได้เป็นไปในทางที่ควรและหากบริษัทหนึ่งบริษัทใดมุ่งแต่ในทางเอาเปรียบซึ่งกันและกันก็ทำให้เกิดปัญหาในทางเทคนิค

ประภัทร ปริปุณณะ, "คำแนะนำวิธีปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช," แกนเกษตร

๔(มิถุนายน ๒๕๑๕) : ๕๕๒

ณรงค์ โฉมเฉลา, "พืชอุตสาหกรรม ยาสูบ" วารสารวิทยาศาสตร์การเกษตร :

๓. ปัจจุบันยังไม่มีมาตรการควบคุมเขตการจำหน่ายใบยา ทำให้มีปัญหาเรื่องชาวไร่จำหน่ายใบยาให้แก่ผู้ไม่มีสิทธิรับซื้อใบยาอายุเสมอ บริษัทผู้ทำการส่งเสริมอยู่ในฐานะเสียเปรียบ

๔. ชาวไร่พยายามจะปลูกยาสูบเตอร์กิชหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าว ซึ่งบ่อยครั้งล่าช้าเกินระยะปลูกที่ดีได้คุณภาพสูง แทนที่จะปลูกในฤดูกาลที่เหมาะสม แม้ผู้ส่งเสริมจะแนะนำชี้แจงอย่างไรก็ไม่ค่อยเชื่อฟัง เพราะถือว่าการปลูกยาสูบเตอร์กิชมิใช่พืชหลัก เพียงแค่มารายได้เพิ่มขึ้นในครอบครัวก็พอใจแล้ว จึงไม่สามารถผลิตใบยาให้มีคุณภาพสูงได้ก็เท่าที่ควร

ปริมาณการผลิตและพื้นที่เพาะปลูก

การผลิตยาสูบพันธุ์เตอร์กิช จำนวนชาวไร่และพื้นที่เพาะปลูกได้เพิ่มขึ้นทุกปี ในปี ๒๕๑๕/๒๕๑๖ ผลิตได้ ๑๖๔,๔๗๔ กิโลกรัม มีชาวไร่ทำการเพาะปลูก ๑,๔๘๓ ราย และจำนวนพื้นที่เพาะปลูก ๑,๒๗๔ ไร่ การผลิตได้ขยายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นพืชที่ปลูกแล้วจำหน่ายไคราคาสูง ราคามีมาตรฐานและทำรายได้ให้แก่ชาวไร่มากกว่าพืชชนิดอื่นๆ ผลผลิตที่ได้มีผู้รับซื้อแน่นอนชาวไร่จึงสนใจทำการผลิตกันมาก และตั้งแต่ปีการเพาะปลูก ๒๕๑๓/๒๕๑๔ เป็นต้นมาได้มีบริษัทเอกชนซื้อบริษัทอ้อมสอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยและมีทุนของคนไทยมากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ได้รับอนุญาตจากกรมสรรพสามิตให้ดำเนินการส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเพื่อจัดส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ ในปี ๒๕๑๓/๒๕๑๔ ผลิตได้ ๑.๓ ล้านกิโลกรัม มีชาวไร่ทำการเพาะปลูก ๑๓,๕๓๕ ราย และมีพื้นที่เพาะปลูก ๑๓,๐๖๕ ไร่ การผลิตได้เพิ่มขึ้นเป็น ๔.๒ ล้านกิโลกรัม จำนวนชาวไร่เพิ่มเป็น ๓๗,๓๑๖ ราย มีพื้นที่เพาะปลูก ๒๘,๓๘๖ ไร่ ในปี ๒๕๑๕/๒๕๑๖ และในปีเดียวกันนี้ผลการส่งเสริมการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชสามารถกระจายรายได้สู่ชาวไร่ทำการเพาะปลูกถึง ๖๓ ล้านบาท โดยเฉลี่ยราคาใบยาแห้งกิโลกรัมละ ๑๕ บาท

ตารางที่ ๓๑

สถิติจำนวนชาวไร่ พื้นที่เพาะปลูก จำนวนผลผลิตยาสูบพันธุ์เคอร์รี่ระหว่าง
ปีการเพาะปลูก ๒๕๑๕ - ๒๕๒๐

ปีการเพาะปลูก	จำนวนชาวไร่ (ราย)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ก.ก.)	ผลผลิต เพิ่ม - ลด	
				ก.ก.	ร้อยละ
๒๕๑๕/๒๕๑๖	๑,๔๘๓	๑,๒๓๔	๑๖๔,๔๓๔	-	-
๒๕๑๖/๒๕๑๗	๒,๖๔๔	๓,๐๕๓	๔๓๖,๒๓๘	+ ๒๗๑,๘๐๔	+ ๑๖๕.๒๓
๒๕๑๗/๒๕๑๘	๑๓,๕๓๕	๑๓,๐๖๙	๑,๒๖๐,๖๕๖	+ ๘๒๔,๔๑๘	+ ๑๘๘.๑๙๘
๒๕๑๘/๒๕๑๙	๑๘,๐๕๓	๑๖,๑๖๓	๒,๕๐๓,๐๒๑	+ ๑,๒๔๒,๓๖๙	+ ๕๘.๑๕๕
๒๕๑๙/๒๕๒๐	๓๗,๓๑๖	๒๙,๓๘๖	๔,๑๙๓,๐๐๙	+ ๑,๖๘๙,๙๘๘	+ ๖๗.๕๕๒

- หมายเหตุ ๑. สถิติระหว่างปีการเพาะปลูก ๒๕๑๕/๒๕๑๖ - ๒๕๑๖/๒๕๑๗ เป็นสถิติจาก
โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลังเพียงแห่งเดียว
๒. ตั้งแต่ปีการเพาะปลูก ๒๕๑๗/๒๕๑๘ เป็นต้นไปบริษัทอควัมสโตนเตอร์ เนชันแนล
จำกัด ได้เข้ามาดำเนินการส่งเสริมการเพาะปลูกยาสูบ
๓. ตั้งแต่ปีการเพาะปลูก ๒๕๑๙/๒๕๒๐ ไคม์บริษัทยุเอกชนอนซ์ เข้ามาดำเนินการ
ส่งเสริมการเพาะปลูกเพิ่มขึ้นอีก ๔ บริษัท

ที่มา: แผนกตรวจไร่ยาสูบ กองการสุราและยาสูบ กรมสรรพสามิต

เป้าหมายการส่งเสริมการเพาะปลูก

การผลิตยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในประเทศไทยในตอนแรกโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในการมอบหุ้รของโรงงานยาสูบ โดยผลิตได้ประมาณปีละ ๓ - ๔ แสน กิโลกรัม เพราะมีความต้องการใช้เพียงจำนวนนั้น ตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ เป็นต้นมา ได้มีบริษัทเอกชนอื่นๆ ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมสรรพสามิตให้ดำเนินการส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อใบยาสูบเพื่อส่งไปจำหน่ายต่างประเทศรวม ๕ บริษัท ดังรายละเอียดที่โลกลาวไวแล้ว

ยาสูบพันธุ์เตอร์กิชของไทยส่งจำหน่ายต่างประเทศครั้งแรกที่ประเทศไต้หวัน โดยบริษัทออคัมส์อินเตอร์เนชันแนล จำกัด เป็นผู้ส่งออกและโดยที่ใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชของไทยได้ปรับปรุงการผลิตขึ้นและราคาพอสมควร จึงได้รับความสนใจจากต่างประเทศ ตลาดต่างประเทศของไทยขณะนี้คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ตลาดรวมยุโรปและไต้หวัน บริษัทผู้ส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชทั้ง ๕ บริษัทจึงใ้โครงการและเป้าหมายในการผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในระยะ ๕ ปี ตั้งแต่ปีการเพาะปลูก ๒๕๑๘/๒๕๒๐ ถึง ๒๕๒๓/๒๕๒๔ ไว้ดังนี้

ตารางที่ ๓.๖

เป้าหมายการผลิตใบยาสูบพันธุ์เคอร์กีช ระหว่างปีการเพาะปลูก ๒๕๑๕/๒๕๒๐

ถึง ๒๕๒๓/๒๕๒๔

ปีการเพาะปลูก	ปริมาณการผลิต (ตัน)	มูลค่าส่งออก (ลานบาท)	รายได้ต่อครอบครัว (บาท)	เงินกระจายสู่ชาวไร่ (ลานบาท)
๒๕๑๕/๒๕๒๐	๔,๕๐๐	๑๐๘.๐๐	๓,๙๑๔	๓๓.๐๖
๒๕๒๐/๒๕๒๑	๖,๖๙๐	๑๓๓.๐๒	๔,๕๔๒	๑๑๙.๐๒
๒๕๒๑/๒๕๒๒	๘,๘๕๐	๒๓๕.๐๐	๔,๙๔๘	๑๙๒.๐๐
๒๕๒๒/๒๕๒๓	๑๓,๕๐๐	๔๐๐.๐๘	๕,๓๐๐	๒๘๕.๐๐
๒๕๒๓/๒๕๒๔	๑๘,๖๐๐	๕๘๑.๐๒	๖,๓๒๘	๔๒๐.๐๐

ที่มา : แผนกตรวจไร่ยาสูบ กองการสุราและยาสูบ กรมสรรพสามิต

แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันปริมาณการผลิตยังต่ำกว่าเป้าหมาย และคาดว่าในอนาคตการผลิตก็คงยังไม่สามารถทำได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ เพราะยังมีปัญหาคานตลาคต่างประเทศ

ความสัมพันธ์ของผู้ผลิต

ปัจจุบันโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลังเป็นผู้ทำการส่งเสริมการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เคอร์กีชเพื่อนำผลผลิตมาใช้ในการมวนบุหรี่รสอเมริกันของโรงงานยาสูบ และมีบริษัทต่างๆ เข้ามาคำเนินการส่งเสริมและรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เคอร์กีชในเขตจังหวัดต่างๆ เกือบทุกจังหวัด

ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและบางจังหวัดในภาคกลางในขณะนี้เพื่อส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ โดยมีเงื่อนไขให้ทำการรับซื้อไวยาจากชาวไร่ทั้งหมด ต้องสร้างโรงงานทำความสะอาดไวยา (Manipulate) มีเงินประกันการปฏิบัติตามสัญญา ๑๐๐,๐๐ บาท แต่ไม่มีค้ำคอบแทนให้กับทางราชการ

เขตการส่งเสริมของบริษัทนั้นบางจังหวัดเป็นเขตส่งเสริมของโรงงานยาสูบ แต่โรงงานยาสูบไม่เคเข้าไปทำการส่งเสริม เนื่องจากมีโควตาในการผลิตเพื่อใช้เองภายในประเทศในปริมาณจำกัด แต่ยังมีชาวไร่คนตัวและให้ความสนใจที่จะปลุกกันมาก โรงงานยาสูบจึงให้บริษัทเอกชนเขาไปส่งเสริมในเขตการส่งเสริมของโรงงานยาสูบ โดยบริษัทต้องเป็นผูลงทุนเองทั้งหมด ถ้าในกรณีที่โรงงานยาสูบต้องการเพิ่มผลผลิตไวยา บริษัทจะต้องถอนตัวออกจากเขตส่งเสริมทันทีหรือยินยอมให้โรงงานยาสูบรับซื้อไวยาที่ได้จากการผลิตของบริษัท แต่ในกรณีปกติผลผลิตของบริษัทในเขตของโรงงานยาสูบนั้น โรงงานยาสูบจะเป็นผู้รับซื้อให้ โดยได้รับค่าบริการ ส่วนเทคนิคการผลิตไยาก็ดำเนินไปในแนวเดียวกับเทคนิคการผลิตของโรงงานยาสูบ สำหรับในปีการเพาะปลูก ๒๕๑๘/๒๕๒๐ บริษัทออคัมส์อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศรายใหญ่ที่สุด ได้ทำการส่งเสริมในเขตโรงงานยาสูบ มีปริมาณผลผลิตประมาณ ๑.๖ ล้านกิโลกรัม คิดเป็นเงินรายได้สุชาวไร่ประมาณ ๒๒.๐ ล้านบาท

ในด้านความสัมพันธ์ของผลผลิตนั้น ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างชาวไร่กับโรงงานยาสูบหรือระหว่างชาวไร่กับบริษัทส่งเสริมก็ตามต่างก็มีลักษณะเหมือนกันโดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กรมสรรพสามิตวางไว้ แต่เนื่องจากโรงงานยาสูบเป็นผู้ริเริ่มวางนโยบาย หลักการ และเทคนิคในการส่งเสริมการเพาะปลูกจนเป็นผลสำเร็จ ดังนั้นบริษัทเอกชนอื่นๆ เข้ามาร่วมดำเนินการส่งเสริมในภายหลังจึงรับเอานโยบาย หลักการ และเทคนิคของโรงงานยาสูบมาใช้

สำหรับวิธีการส่งเสริมการเพาะปลูกทั้งโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลังและบริษัทเอกชนที่รับอนุญาตส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อไวยาสูบพันธุ์เตอร์ ก็จะต้องปฏิบัติตามชาวไร่ที่โคจกทะเลียบการเพาะปลูกภายใต้การส่งเสริมของตนตามเงื่อนไขแห่งสัญญาที่ได้ทำไว้กับกรมสรรพสามิต ดังนี้

๑. จะต้องจัดหาเมล็ดพันธุ์ยาสูบเตอร์กิชที่มีคุณภาพดีที่สุดนำมาแจกให้ชาวไร่โดยไม่คิดมูลค่า

๒. ต้องจัดหาปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืชที่เหมาะสมกับพืชยาสูบพันธุ์เตอร์กิชและอุปกรณ์ต่างๆ ในการผลิตให้แก่ชาวไร่โดยคิดในราคาดู่นบวกค่าขนส่ง แต่ต้องไม่เกินราคาที่ซื้อขายในท้องตลาด และต้องจัดหาไม้ให้ชาวไร่นำไปใช้ก่อนแล้วจึงหักเงินจากชาวไร่ก่อนรับซื้อใบยา

๓. ต้องมีพนักงานตรวจไร่ยาสูบประจำทุกเขตหรือทุกหมู่บ้าน เพื่อดูแลแนะนำตั้งแต่ การเลือกที่ดิน การเพาะปลูก การบำรุงรักษา การให้ปุ๋ย การเก็บเกี่ยว การเสียบรอยใบยา การบ่ม การตาก การกองหมัก การอัดและการขายใบยาเพื่อให้ชาวไร่มีความรู้ความชำนาญที่จะผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชที่มีคุณภาพดียิ่งๆขึ้นไป ตลอดจนเพื่อช่วยให้ชาวไร่มีความรู้ความสามารถในการคัดเลือกใบยาและกำหนดราคาใบยาแห่งใดด้วยตนเอง พนักงานตรวจไร่คนหนึ่งจะต้องควบคุมและให้คำแนะนำชาวไร่ใดตั้งแต่ ๕๐ - ๒๐๐ รายแล้วแต่ว่าชาวไร่จะมีประสิทธิภาพในการผลิตมากน้อยเพียงไร ทั้งนี้พนักงานตรวจไร่จะต้องคอยให้คำแนะนำตลอดฤดูกาลเพาะปลูก ส่วนมากพนักงานเหล่านี้จะรับจากมูลนิธิมิลาเนาอยู่ในพื้นที่นั้นเพราะเกี่ยวกับภาษาพูดและความเชื่อถือของชาวไร่

๔. ต้องให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เพาะปลูกคนยาสูบพันธุ์เตอร์กิชโดยการขอใบอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกคนยาสูบพันธุ์เตอร์กิชต่อทางราชการโดยไม่คิดมูลค่า

๕. ในการซื้อใบยาแห้งจากชาวไร่ ผู้ส่งเสริมการเพาะปลูกจะต้องทำการรับซื้อใบยาทั้งหมดในราคาที่กรมสรรพสามิตประกาศกำหนดและต้องชำระค่าใบยาเป็นเงินสด

๖. ผู้รับอนุญาตส่งเสริมการเพาะปลูกต้องแจ้งนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการเพาะปลูกคนยาสูบพันธุ์เตอร์กิชและการรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชให้ผู้เพาะปลูกทราบเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนฤดูกาลเพาะปลูก

นอกจากนี้กรมสรรพสามิตยังได้กำหนดเงื่อนไขข้ออื่นๆในสัญญารับเป็นผู้ส่งเสริมการเพาะปลูกและรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชให้ผู้รับอนุญาตส่งเสริมถือเป็นหลักปฏิบัติก็คือ

๑. ผู้รับอนุญาตจะทำการส่งเสริมการเพาะปลูกคนยาสูบพันธุ์เตอร์กิชหรือรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชนอกเขตที่กำหนดไว้ในสัญญาไม่ได้ ตลอดจนต้องไม่กระทำการอันใดให้เกิดความ

เสียหายและเป็นอุปสรรคในการส่งเสริมการเพาะปลูกคนยาสูบพันธุ์เตอร์กิชและการรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในเขตของผู้รับอนุญาตรายอื่น

๒. ผู้รับอนุญาตต้องรับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชจากผู้เพาะปลูกคนยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในเขตในเขตท้องที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาเท่านั้น

๓. ผู้รับอนุญาตต้องมีตลาดใบยาสูบในต่างประเทศที่แน่นอน และต้องส่งใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชที่ผลิตได้ไปจำหน่ายยังต่างประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของใบยาที่ผลิตได้

ในค่านชาวไร่ที่ทำการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชก็มีหน้าที่ปฏิบัติของผู้ส่งเสริมการเพาะปลูก คือ

๑. เชื้อฟัังและปฏิบัติตามคำแนะนำการเพาะปลูกของพนักงานตรวจไร่ยาสูบซึ่งจะมาดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ

๒. จะต้องจำหน่ายใบยาแห้งทั้งหมดที่ผลิตได้ให้แก่โรงงานยาสูบหรือบริษัทเอกชนที่เป็นผู้เขามาดำเนินการส่งเสริมการเพาะปลูกแควแคกรณี

จากเงื่อนไขต่างๆแห่งสัญญาคังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าชาวไร่ที่เพาะปลูกใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชมีหลักประกันที่แน่นอน ใบยาสูบทุกใบ (ยกเว้นใบยารวง) จะต้องจำหน่ายไค้หมด มีราคา มีราคารับซื้อที่แน่นอน และจำหน่ายไค้ราคาสูง